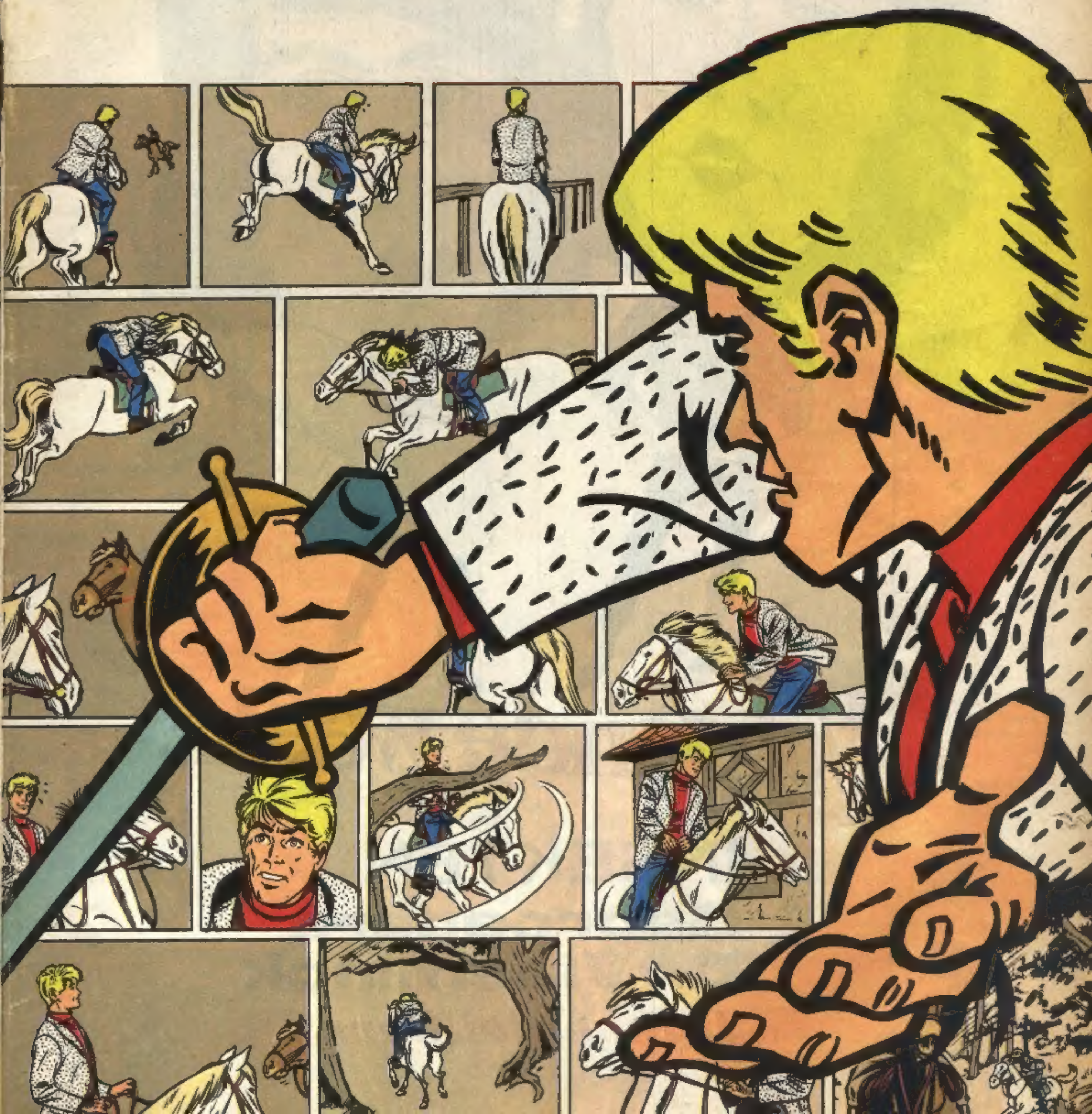
STRIPWEEKBLAD

pep

nr. 32 * 31 juli/6 aug. 1971
prijs 65 cent

NIEUW!

Rik Ringers
De Vijf
Onzichtbaren

Deze week:

Volgende week:

INSEKTEN
Gebroeders De Vlaeminck
Dubbeldekkers

HOOFDREDACTEUR:
Hetty Hagebeuk
REDACTIE:
Jan van Gelderen
Karel Kersten
Jan de Rooij
Frits v. d. Heide
Rita Homan
Ton Wanders
Maarten Boom
Marianne de Kruyff
Marijke Scholten
Hans Keeris

pep
is een uitgave van
DE GEILLUSTREERDE
PERS N.V.
Stadhouderskade 85
Amsterdam.
Postbus 497.

Post voor

pep postbus 497, Amsterdam

Te gek

Ik zit al weer een hele tijd te wachten op Cocco Bill en nou lees ik net in Pep 20 dat binnenkort het volgende verhaal komt. Hulde! Een Cocco Bill (of meer) in de stripoteek zou he-le-maal te gek zijn. De in PEP verschenen verhalen vormen namelijk tot dusverre het enige in het Nederlands vertaalde werk van Jacovitti. Dus graag een stripoteekalbum hiervan.
Verder vind ik dat spannende strips alleen te pruimen zijn als ze subliem getekend zijn zoals Erwin en Prins Valiant. Roodbaard, Michel Vaillant, Rik Ringers en Toenga mogen wat mij betreft worden weggelaten, ondanks hun lange loopbaan.

Bert de Jonge, Utrecht

Pinokkio van Jacovitti is verschenen bij de Rotogravurepers. Erg mooi. Bewerking van Hans Andreus.

Klungels

Ik vind PEP knalgoedgaafhipenz... Ik lees ook altijd Post voor Pep maar ik vind de mensen die altijd wat aan te merken hebben op de strips klungels. De een vindt dit goed en de ander dat. Ik heb ook m'n favoriete strips, want PEP heeft voor iedere smaak iets. Dàt moet je hebben, dàt is zo goed. Dan zijn er ook nog mensen die zeuren dat er meer strips in moeten, maar dat is onzin. Alles moet zo blijven. (Hij mag natuurlijk wel dikker). Er moet ook nieuws in staan over sport en beat. Niet alleen strips. Dus PEP, ga zo door!!!

Jaap Lampe, IJmuiden

Alles zo laten als het is, is natuurlijk ook niet alles.

Panathinaikos

Als stripliefhebber vind ik dat PEP zeer goede strips heeft, maar aangezien ik ook voetballiefhebber ben, wilde ik u vragen of u niet een uithaler van Panathinaikos zou willen plaatsen. Ik geloof dat u daarmee veel lezers een plezier zal doen.

Theo Weltje, Apeldoorn.

Dan nog liever Ajax.

Kleine lettertjes

Mijn complimenten aan Henk 't Jong en Marianne de Kruyff en L. Hartog van Banda die de strip Titus en het Topgeheim zo geweldig maken. Maar waarom staat de naam Marianne de Kruyff met zulke kleine lettertjes geschreven en de namen van de anderen zo groot? Niet dat het mij veel kan schelen, maar zij verdient toch net zo veel lof?! Sinds ik Pep lees, en dat is nog niet zo erg lang, heeft het mij geen ogenblik gespeten. Hartstikke goeie strips hebben jullie, zeg! Alleen wil ik nog even vragen: wanneer komt Cocco Bill weer terug? Dat is ook zo'n goeie strip.

Peter Nieuwland, Leeuwarden.

Cocco Bill komt terug.

INHOUD

Viool

Ik zal maar direct met de deur in huis vallen, want dat geschrijf van „ik vind uw blad goed", dat weet u natuurlijk allang, anders werd ik geen abonnee, zeven jaar geleden. Ik zou een wens willen doen die ik graag in vervulling zie gaan en dat is dat u eens één keer iets over een viool schrijft in uw blad. Liefst in een plaat met bouwpakket-stijl. Hiermee zult u niet alleen mij, maar ook alle andere lezers die in hun vrije tijd van klassiek en Pep houden, veel plezier doen. Bij voorbaat hartelijk dank, als u het doet!

Loodje Lufting, Elst.

Wij voelen wel met je mee, maar voorlopig zit 't er niet in.

Verknoeien

Over het algemeen zijn de verhalen zoals Asterix, Toenga, Peanuts, Olivier Blunder en Engelbert erg goed. Voor de rest vind ik Ravian en Titus gewoonweg bladzijden verknoeien. Zoudt u op die verknoeide bladzijden (naar mijn mening) niet een goede foto met interview willen plaatsen van de groep Colosseum?

J.J. Postema, Harlingen

Vinden wij geen goed idee.

Corrie

Zoudt u ook eens een uithaler van Corrie en de Rekels in PEP willen zetten? Daar zal ik erg blij mee zijn. Verder is PEP geweldig goed, vooral Rik Ringers, Asterix en Mick Tangy.

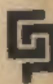
G. Schaapman, Genemuiden.

Nee! Bewaar ons!

OPLOSSING PUZZEL 31

Een Maffialid in Francetti
strooit met kogels als confetti
en een geheim-agent
lokt-ie in zijn tent
met een bord vol dampende spaghetti.

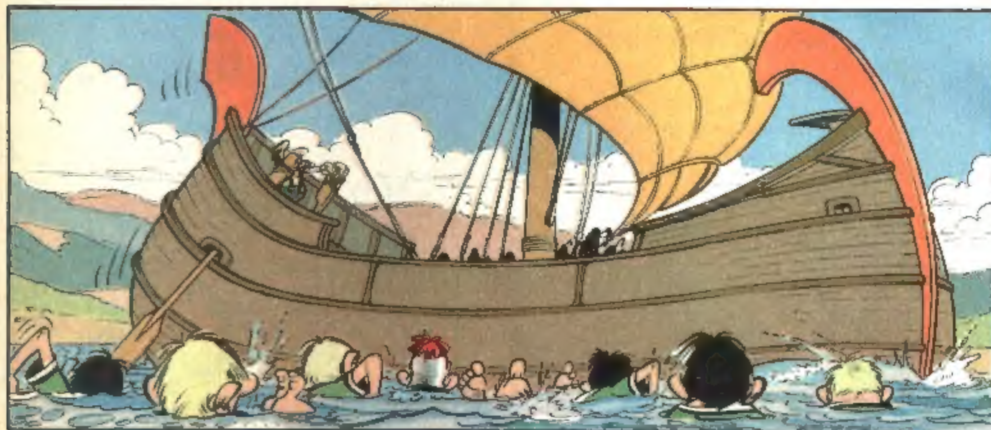
PEP. Uitgave van De Geïllustreerde Pers N.V., Stadhouderskade 85, Amsterdam, Postbus 497. **Abonnementsprijs** voor Nederland 55 cent per week; voor buitenland worden prijzen en condities op aanvraag gaarne verstrekt. Losse nummers 65 cent. **Telefoonnummer** voor vragen en mededelingen van abonnees: 020-729785.
Girobetaling: Indien u het blad per post onder adresband ontvangt, op postgirorekening 330021 van Pep, Amsterdam, bij voorkeur door middel van de stortings/overschrijvingskaart die u wordt toegezonden. **Adresverandering:** drie weken tevoren opgeven met vermelding van het oude en nieuwe adres en wijze van ontvangst (post of wederverkoper) aan Pep, afd. abonnementen, postbus 497, A'dam.
Agence for Canada: Dutch Magazine and Book Import Cy., Whitby.
Advertenties: Admedia N.V., A. J. Ernststraat 585, Amsterdam/Buitenveldert, postbus: 7902, telefoon: 020-443744/443644.

Asterix

TEKST:
GOSCINNY
TEKENINGEN:
UDERZO

en

DE HELVETIERS

Nog steeds achterna gezeten door de Romeinen, zijn Asterix en Obelix in het meer van Genova gesprongen. Hun achtervolgers ook...

WORDT VERVOLGD

RAVIAN

TEKST: LINUS
TEKENINGEN: MÉZIÈRES
VERTALING: JAN DE ROOIJ

'S AVONDS, VOOR EEN BORD ONSMAKELIJKE SOEP!..

land zonder ster

In de stad Malka wordt Ravian gevangen genomen en door de vrouwen die er het bewind voeren ingelijfd bij het leger...

DAAR HEB JE VALSENNAR! EEN SCHITTERENDE STAD WAAR GOED VOOR ONZE FLOGUMS WORDT BETAALD...

25 B

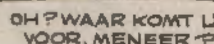
BEDANKT VOOR UW HULP EN EEN GOEDE REIS TERUG... IK BLIJF HIER...

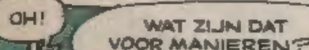
25 C

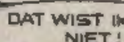
WORDT VERVOLGD

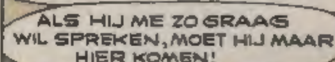
RIK RINGERS

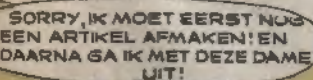
TEKENINGEN
TIBET
TEKST
A.P. DUCHATEAU

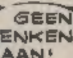

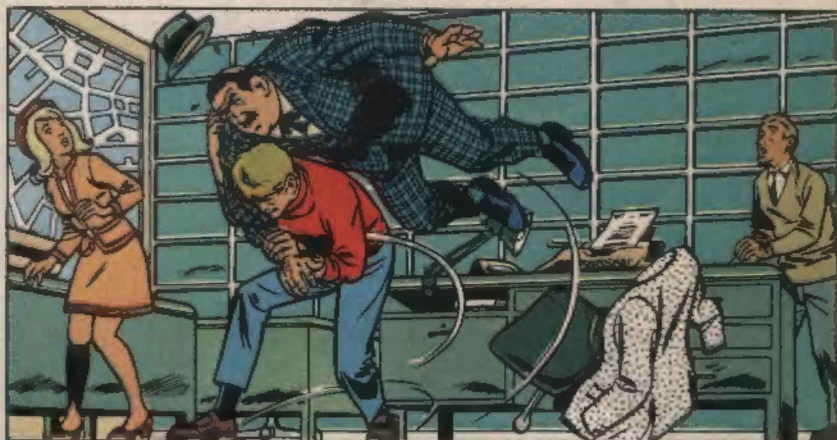

DE VIJF ONZICHTBAREN

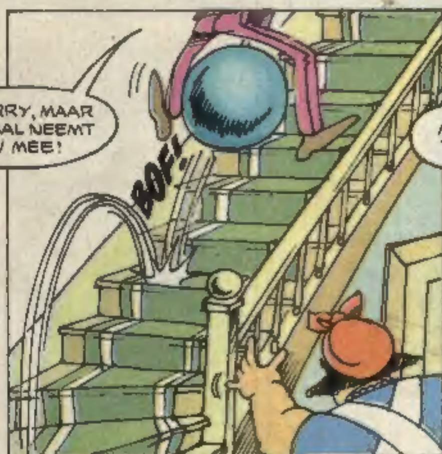
WORDT VERVOLGD

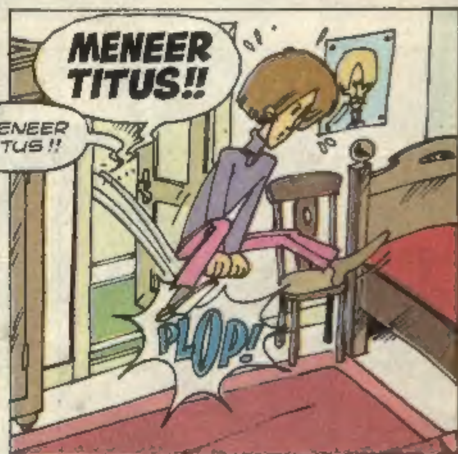
Titus

TEKENINGEN: HENK 'T JONG
TEKST: L. HARTOG VAN BANDA
KLEUR: MARIANNE DE KRUYFF

HET TOPGEHEIM

Titus, die door de chef van de geheime dienst van het atoomcentrum als een spion wordt beschouwd, weet uit zijn cel te ontsnappen…

TERWIJL IK AAN HET GEHEIME RAPPORT BEGON, VERTELDE MIJN HOSPITA HET NIEUWTJE AAN ENKELE VERTROUWDEN

IK HEB EEN GEHEIM-AGENT OP KAMERS JE WEET WEL NET ALS OP TEEVEE HIJ DOET REUZE GEHEIME DINGEN NIEMAND MAG ER IETS VAN WETEN DUS NIET VERDER VERTELLEN, HOOR

'T IS KRIMMENEEL!

MOEILIJK HOOR, DAT RAPPORT HOE LEG IK AL DIE RARE DINGEN UIT?

EN WAT MOET IK SCHRIJVEN OVER DIE JUFFROUW UIT EEN ANDERE DIMENSIE? IK WEET NIET EENS HOE ZE HEET.

IK HEET DRIDEE DE TIJD IS GEKOMEN DAT JE DIT MOET WETEN EN NOG ENKELE ANDERE DINGEN OOK TROUWENS

38

WORDT VERVOLGD

de ARGONAUTJES

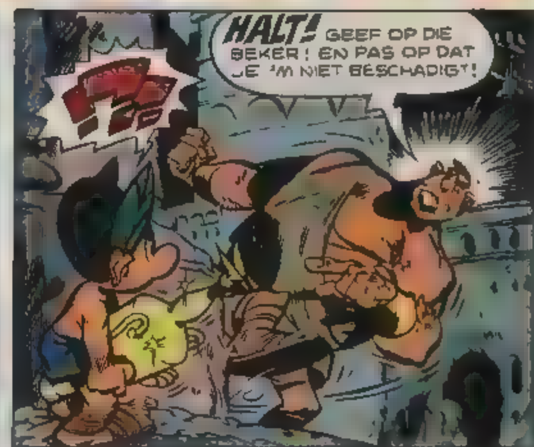

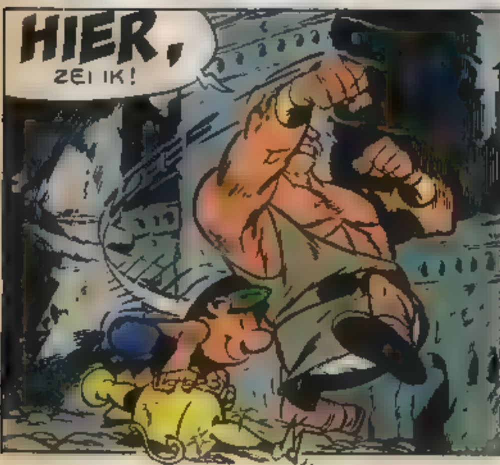

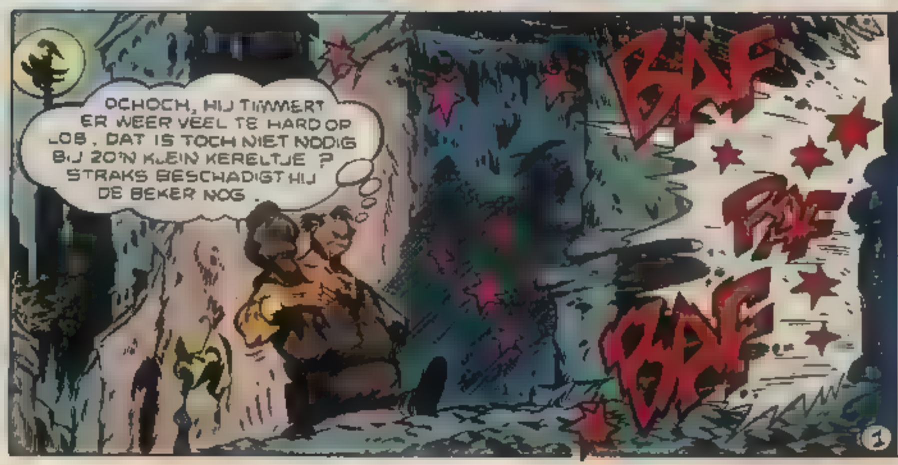

TEKST: L. HARTOG VAN BANDA TEKENINGEN: DICK MATENA

en DE ZWARE JONGENS

??

BAF BAF

WAT VOER JE D T ? EN WAAR S DE BEKER?

IK WOU HEM EEN DREUN VERKOPEN, MAAR K MISTE EN TOEN

K HOOR HET AL. VOOR HET FIJNERE HANDWERK BEN JIJ NIET GESCHIKT. HIER MOET NIET GESLAGEN WORDEN, MAAR GEGREPEN. IK HEB ALTIJD GEZEGD DAT JE IN D T BEROEP BETER WORSTELAAR KUNT ZIJN DAN BOKSER.

IK ZAL HET WEL WEER OPKNAPPEN, ALS IK 'M TENMINSTE NOG KAN VINDEN . .

AH, DAAR GAAT-IE!

N DIE NAUWE STEEG KAN IK 'M N ET MISSEN...

EJEN D E BEKER N VEILIGHE D BRENGEN. DAAR MAG GEEN KRASJE OP KOMEN . S-IE VAN GOUD?

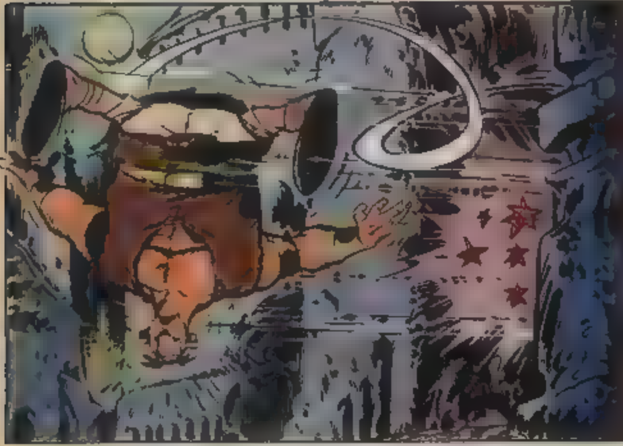
?

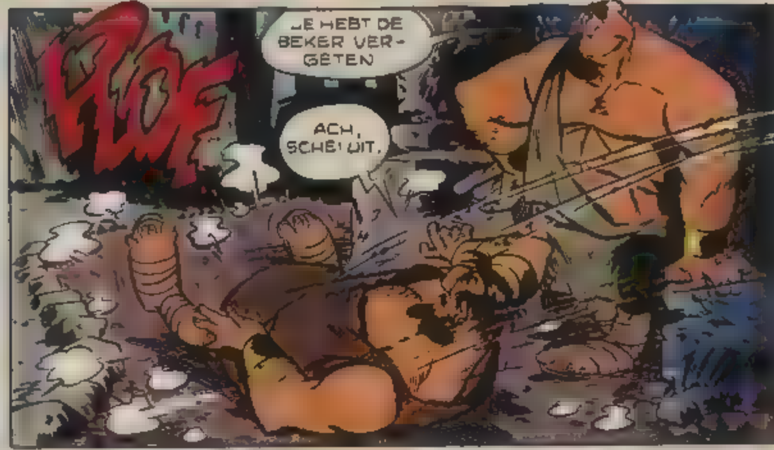
ENFIN, DAT Z E K STRAKS WEL. EERST DEZE GARNAAL PELLEN.

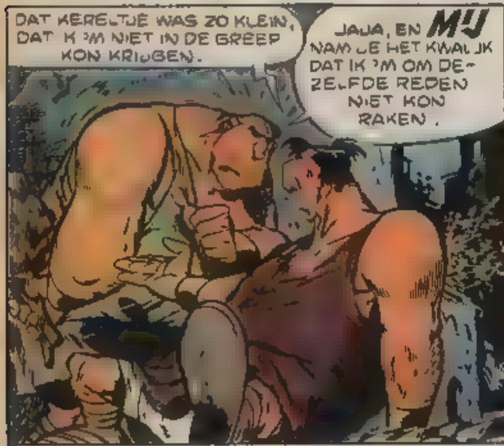
BAF PAF PAF BAF PAF BAF

DICK MATENA 71 (2)

de ARGONAUTJES

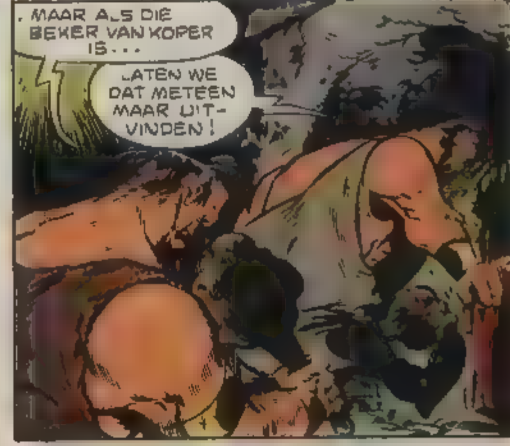

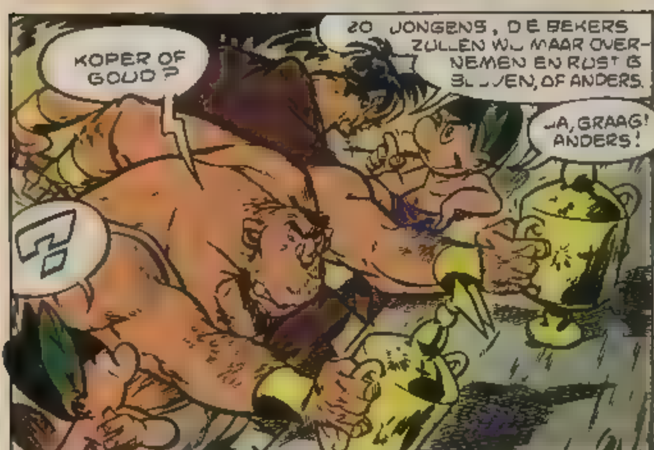

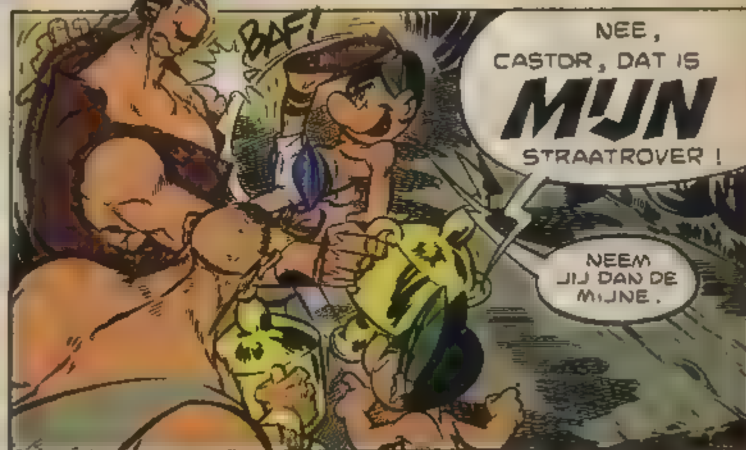

en DE ZWARE JONGENS

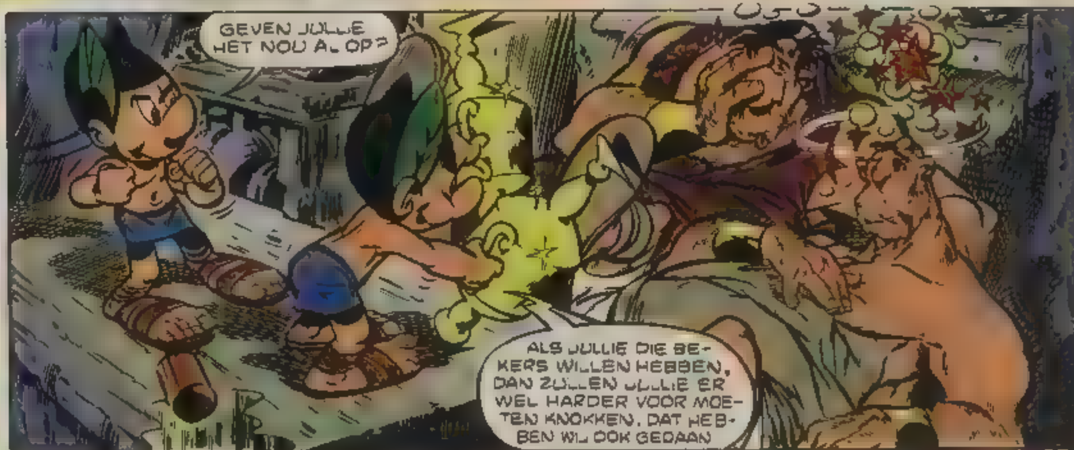

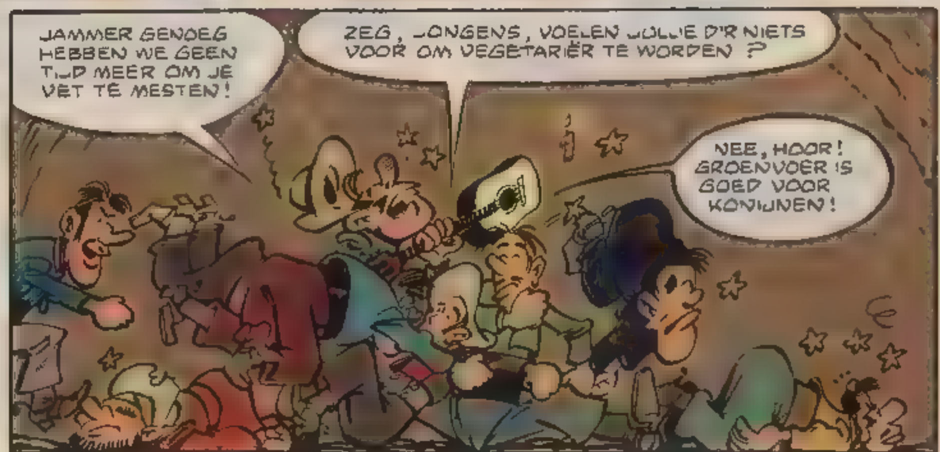

BANDONEÓN

NOU, MOOIE JONGEN!... HEB JE NAGEDACHT?
MIJN EER ALS GAUCHO STAAT OP HET SPEL! MET BEDREIGINGEN KRIJGEN JULLIE ME NIET KLEIN! IK WEIGER!

GRIJP HEM EN KOOK HEM DAN IN DE VISSAUS!
!?¡

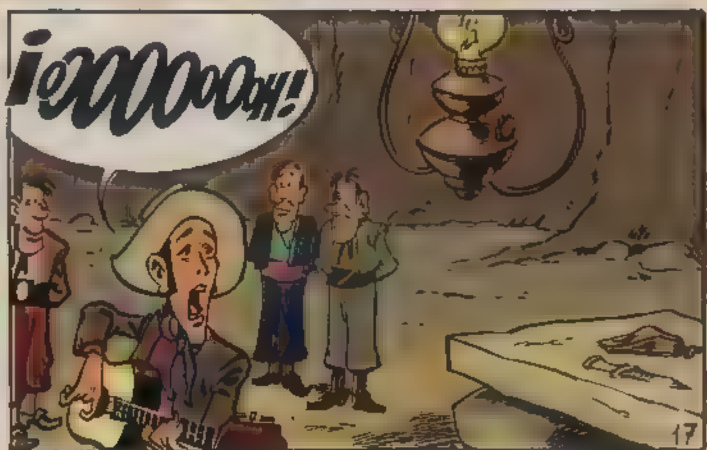

MAAR MET EEN LAATSTE KRACHTINSPANNING RUKT BANDONEÓN ZICH LOS . . .

JAMMER GENOEG HEBBEN WE GEEN TIJD MEER OM JE VET TE MESTEN!
ZEG, JONGENS, VOELEN JULLIE D'R NIETS VOOR OM VEGETARIËR TE WORDEN?
NEE, HOOR! GROENVOER IS GOED VOOR KONIJNEN!

WE HEBBEN HEM!
HIJ KAN NOG GOED VECHTEN OOK, DIE GITARIST!
ZET DE KETEL OP HET VUUR!

DAN WORDEN DE AFSCHUWWEKKENDE VOORBEREIDSELEN GETROFFEN VOOR HET FEESTMAAL VAN DE UITGEHONGERDE MENSENETERS . . .

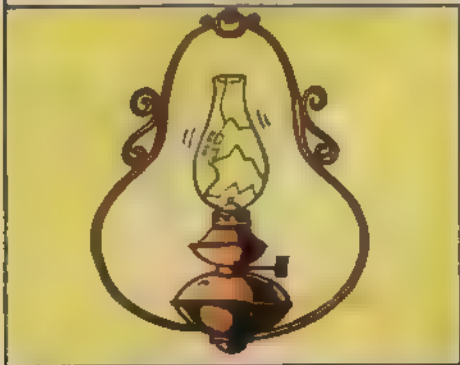

STAAN JULLIE NOG EEN LAATSTE WENS TOE AAN DEGENE DIE JULLIE MAALTIJD GAAT OPLUISTEREN? 'K ZOU NOG EEN LAATSTE LIED WILLEN ZINGEN . . .
DAT IS EEN GOED IDEE! EEN LIED ALS APERITIEF!

¡OOOOOOOH!
17

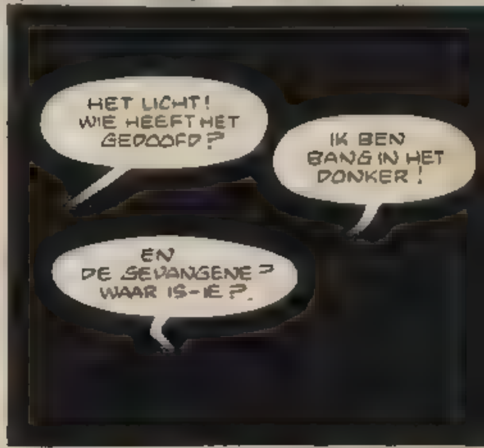
TEKENINGEN: DINO ATTANASIO TEKST: YVAN DELPORTE VERTALING: JAN DE ROOIJ

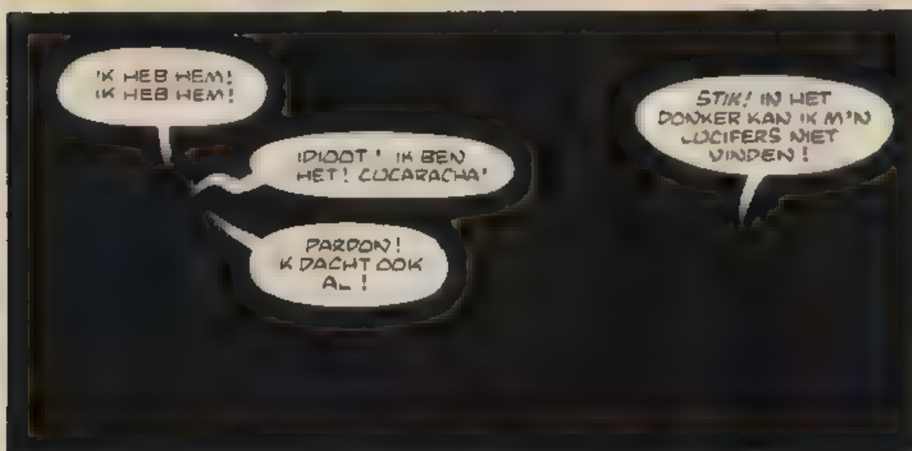
en DE BENDE VAN LA CUCARACHA

Bandoneón wordt door Cucaracha voor een moeilijke keuze gesteld. Of hij helpt haar of hij dient als maaltijd voor de bendeleden

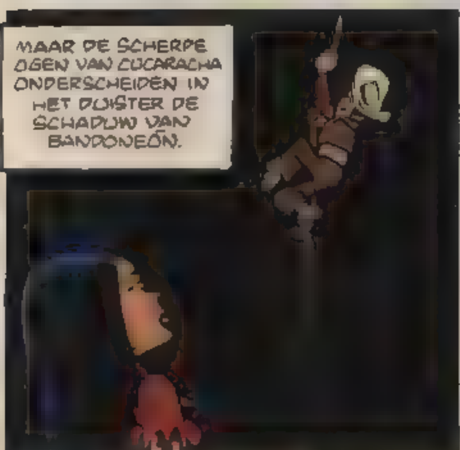

WORDT VERVOLGD

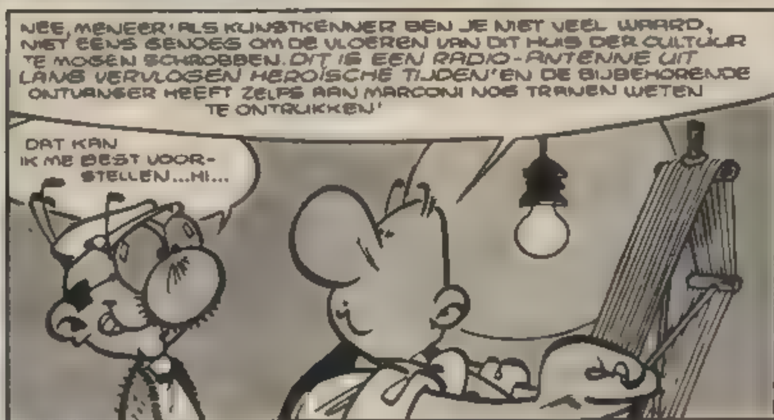
OLIVIER

HET IS ERG AARDIG VAN JE, BUURMAN, OM ME TE HELPEN DE ZOLDER OP TE RUIMEN EEN ONDANKBARE EN STOFFIGE BEZIGHEID DIE
LIEVE HEMEL!
WAT ZIET M'N OOG?

LAAT IK NU EEN ONSCHATBARE SCHAT ONTDEKKEN! BUURMAN, WEET JE WAT DIT IS?
OH EH OUDHEIDKUNDE IS NIET BEPAALD M'N EH... HET WEEFGETOUW VAN KONINGIN EMMA?

NEE, MENEER! ALS KUNSTKENNER BEN JE NIET VEEL WAARD, NIET EENS GENOEG OM DE VLOEREN VAN DIT HUIS DER CULTUUR TE MOGEN SCHROBBEN. DIT IS EEN RADIO-ANTENNE UIT LANG VERVLOGEN HEROÏSCHE TIJDEN! EN DE BIJBEHORENDE ONTVANGER HEEFT ZELFS AAN MARCONI NOG TRANEN WETEN TE ONTRUKKEN!
DAT KAN IK ME BEST VOORSTELLEN...HI...

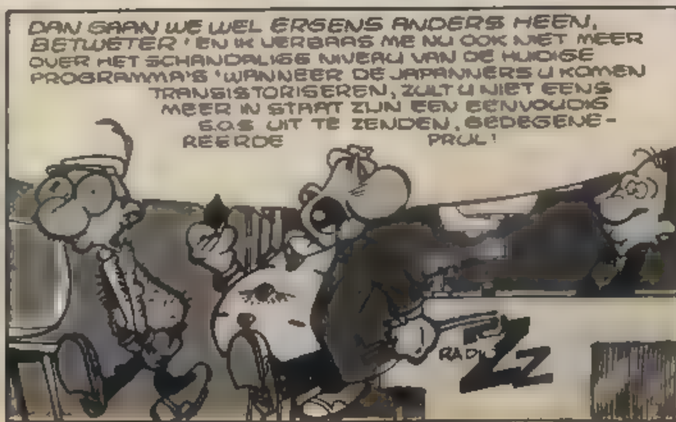
HET LIJKT ME ALLEMAAL NOG IN UITSTEKENDE STAAT TE ZIJN. NEEM ALLE LAMPEN MEE DIE JE KUNT VINDEN, BUURMAN.. WE ZULLEN 'M WEER 'NS NETJES IN ELKAAR ZETTEN!
HOP!
DAAR HEB JE HET OORSPRONKELIJKE GEREEDSCHAP VOOR NODIG VUURSTEENHAMERS, ELLEPIJPEN VAN DTEROSAURUSSEN!

DEZE DOET 'T VAST NIET MEER. IN DIE TIJD HADDEN ZE NOG HET HEILIGE VUUR KIJK MAAR ALLES IS VERKOOLD..
RINKEL RINKEL
ONZIN! WE HOEVEN ALLEEN MAAR EEN OF TWEE LICHTELIJK VEROUDERDE ONDERDEELTJES TE VERVANGEN!

AH JUIST IK MEEN ME DIT TYPE TE KUNNEN HERINNEREN MIJN OVERGROOTVADER HAD ER EEN AFBEELDING VAN STAAN IN EEN CATALOGUS DIE HIJ WEER VAN ZIJN GROOTVADER HAD GEËRFD. DEZELFDE DIE OP ZIJN BEURT TINO ROSSI SR. NOG GEKEND HEEFT
DEZE ZIJN UITVERKOCHT EVENALS DE PEP PARADE 1 EN...

DAN GAAN WE WEL ERGENS ANDERS HEEN, BETWETER! EN IK VERBAAS ME NU OOK NIET MEER OVER HET SCHANDALIGE NIVEAU VAN DE HUIDIGE PROGRAMMA'S! WANNEER DE JAPANNERS U KOMEN TRANSISTORISEREN, ZULT U NIET EENS MEER IN STAAT ZIJN EEN EENVOUDIG S.O.S. UIT TE ZENDEN, GEDEGENEREERDE PRUL!

BLUNDER

door GREG

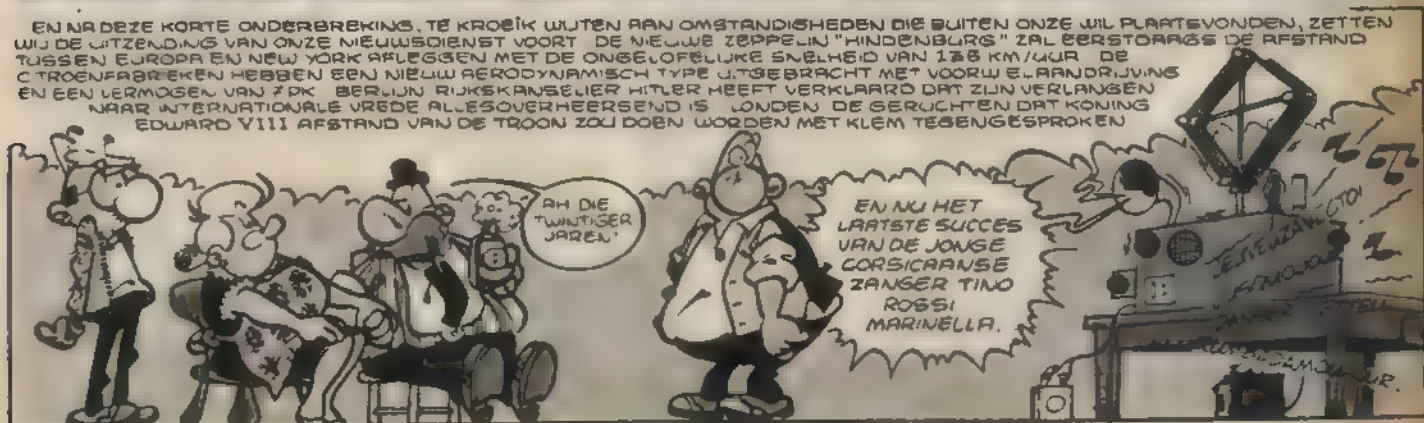

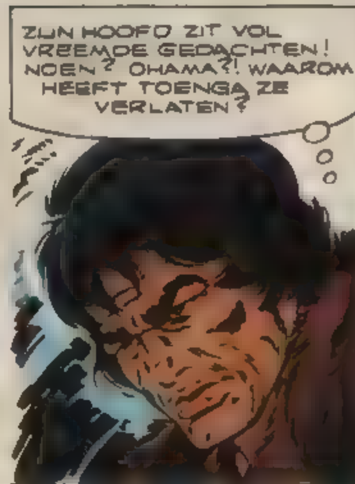

TOENGA

DOOR
E. AIDANS

VERTALING:
KAREL KERSTEN

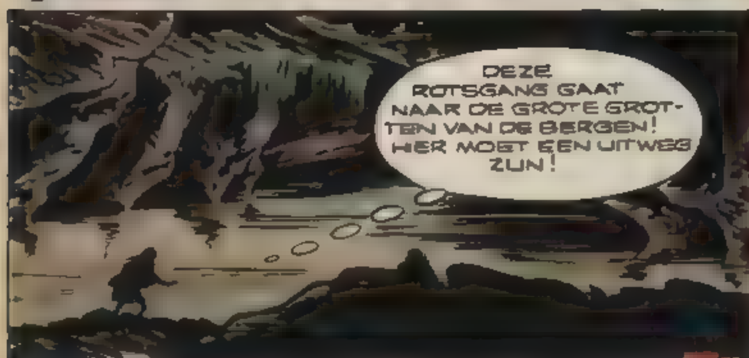

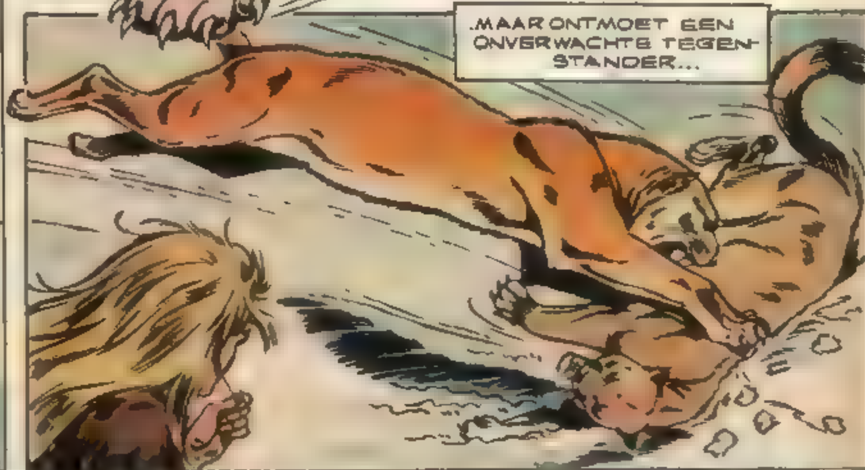

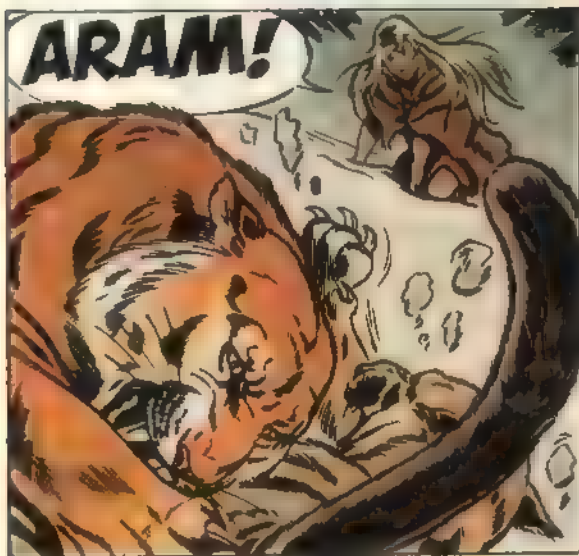
meester der mammoets

Voorlopig zijn Ohama en Noen veilig voor de mammoets. Maar Mo-Woel beraamt al andere plannen om zijn vijanden te vernietigen. .

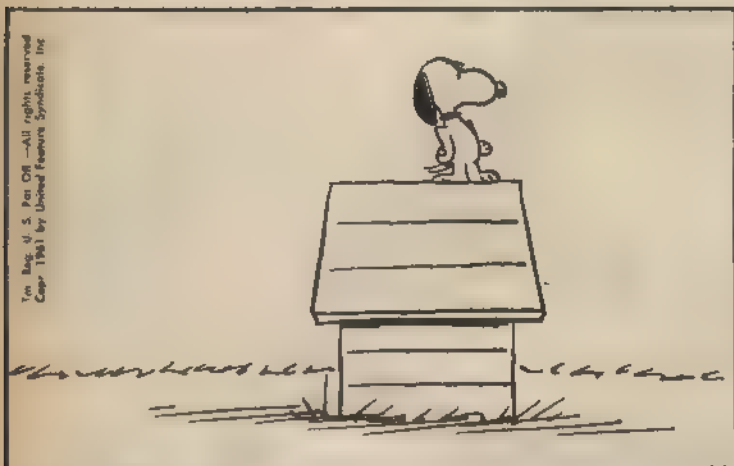

WORDT VERVOLGD

PEANUTS

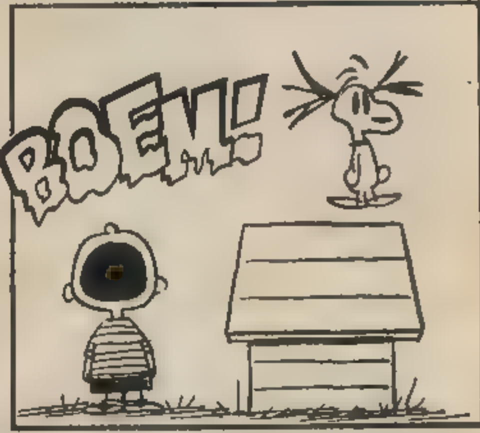
DOOR SCHULZ

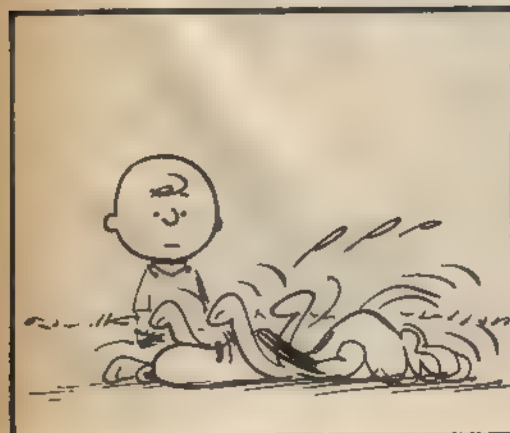

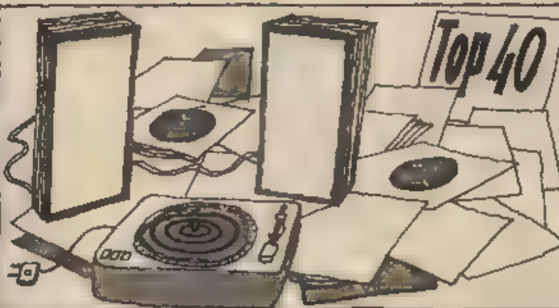

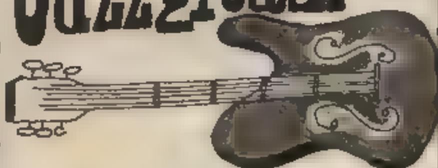
SLA OM ➡

KNALLENDE KNIPSTRIPPRIJSVRAAG

DOING!
Dat zijn de prijzen

3 SPORT horloges!
voor jongens of meisjes

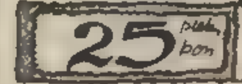

20 platen bonnen van ƒ25

100 posters van de PEANUTS

DOING! DOE MEE!

Kijk naar de volgende pagina's! Knipstrip! Allemaal stukjes strip! Schuif de stukjes van de onderste twee rijen op de goede plaatsen in de open plekken van de bovenste twee rijen. Kijk wat bij wat hoort! Als je het goed hebt gedaan, ontstaat vanzelf een rijm... een limerick. Maar... de laatste regel ontbreekt. Die moet je zelf maken. De prijzen gaan naar die mensen die én de limerick goed hebben opgelost én een uiterst originele slotzin hebben verzonnen. Hier een steuntje. We hebben al een aantal rijmwoorden voor je om je op weg te helpen: gluren, duren, manicuren, vuren, huren, kuren, pedicure, in de luren, enzovoorts, enzovoorts!

Gebruik bijgaande bon voor het opsturen van je oplossing! Plak de bon op een briefkaart van 20 cent of schrijf hem helemaal over op een briefkaart. ***Alleen briefkaarten doen mee!*** *Over deze prijsvraag wordt geen correspondentie gevoerd.!*

BON

Naam: ....

Adres:

Plaats: ....

Geboortedatum:

jongen/meisje x)

Als ik in de hoofdprijzen val, wil ik stereo pickup met TOP 40 Radio Veronica; gitaar, kleinbeeldcamera. x)

x) Doorhalen wat je niet wilt of bent.

De limerick gaat als volgt:

Mijn laatste regel

Insturen vóór 20 augustus 1971 aan KNIPSTRIP, postbus 2900, Amsterdam.

KNALLENDE KNIPST

MIJ

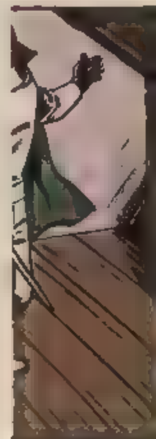
DE

TE

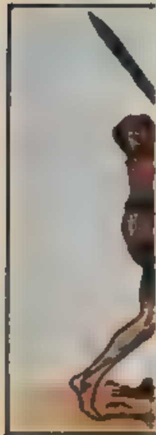
RO

RB

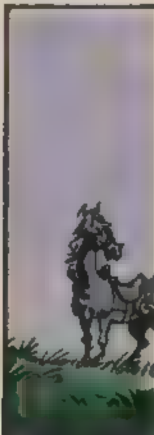
VO

EMU

NZ

ND

AT

EBR

LEU KEN

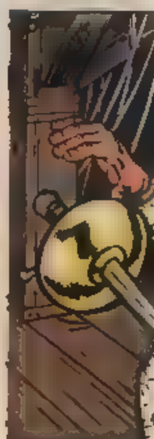
SPR

TAN NDA

NDE

PAL

OML

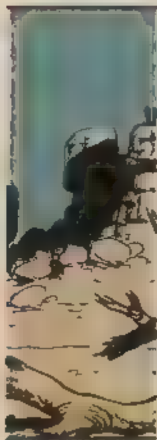

RIPPRIJSVRAAG

NG

UI

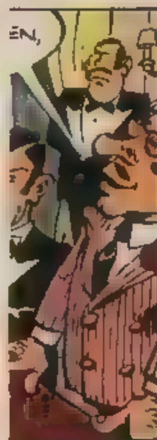
PE

SB

ANG

KE

AR

UI

UN

EUK

IJVI DTH

END

HAA

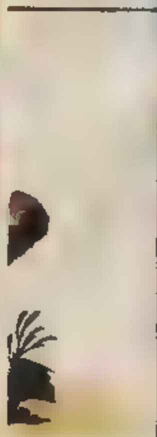
ORD

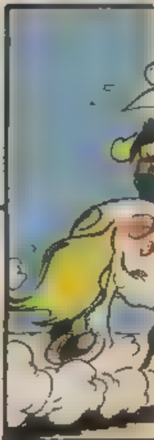
NOU EH

RE

URE

tekst:
Jan de Rooij

foto:
Claude Vanheye

„Een duo is weer eens wat anders dan een groep," moeten Peter Kok en Rink Groeneveld gedacht hebben toen ze Greenfield & Cook in het leven riepen. Beide jongens hadden dan ook al meer dan vijf jaar in de Haagse Hurricanes, een formatie van het eerste uur, gepionierd. Maar van het elektronische geweld dat deze groep voortbracht, kregen ze op den duur schoon genoeg. Het subtielere werk werd aangepakt. Songs die als je er een etiket op wilt plakken, doen denken aan de werkstukjes van Simon and Garfunkel en Burt Bacharach en Hal David. De eerste single van Peter en Rink was het 't vorige jaar uitgebrachte The End. De twee die akoestische gitaar en mondharmonica spelen, worden bij dit nummer ondersteund door een koor, wat blazers, pauken en een mellotron. Het is een perfecte plaat. Wat ook de mening was van een internationale jury onder leiding van Piet Belshuizen die de beste produktie van het jaar moest uitkiezen. De schijf werd met oh's en ah's ontvangen en kwam na rijp beraad als eerste uit de bus. Bovendien werd The End uitgekozen als de Nederlandse inzending voor de Grand Prix Radio-Télé Luxembourg, een soort producers-competitie. Op 28 oktober 1970 traden Greenfield & Cook tijdens de grote gala-avond op. Het geheel werd rechtstreeks op Radio Luxemburg, een zender die met steeds betere pop-programma's voor de dag komt, uitgezonden. Als je die avond op 208 meter afgestemd hebt, weet je dat ons duo, of eigenlijk producer Jaap Eggermont, niet in de prijzen viel. (Voor de goede orde: Mike Brant werd eerste en Richard Barnes legde beslag op de tweede plaats.) Maar dat alles

Greenfield & Cook

mocht de pret niet drukken. D'r werden contacten gelegd en vooral de Duitse disc-jockey's draaiden de plaat grijs. In ons landje kwam de single echter niet verder dan een zesde plaats op de Tipparade.
A Day Begins, de opvolger van The End, werd daarentegen door de radioschepen (het eventuele verdwijnen van de beide zenders zou de doodsteek aan de Nederpop geven) bij het leven geplugd, wat een Top Tiennotering tot resultaat had. Zelfs Willem Duys, altijd een liefhebber van het melodieuze genre, fêteerde het tweetal in zijn Vuist op een glas jus d'orange. Of dat nu een aanbeveling is of niet, Peter en Rink kregen in elk geval de voor een artiest zo onontbeerlijke hit. Als je het tweetal ter opluistering van je klasse-avond wilt boeken- Greenfield & Cook geven geen life-optredens. Als ze bij heel het volk bekend zijn en het repertoire wat is uitgebreid, zal pas het podium worden beklommen.
Vinden ze het niet vervelend dat ze steeds met Simon and Garfunkel worden vergeleken? Peter Kok (rechts op de foto): „Och, vervelend. Eigenlijk kunnen we ons geen beter compliment voorstellen. Die twee zijn in de zangwereld toch het einde. Persoonlijk vind ik dat we meer op Peter en Gordon, dat duo bestaat trouwens niet meer, en Zager & Evans lijken." Kun je dat compliment ook niet als een gebrek aan eigen stijl beschouwen? „Tja, een eigen stijl bezitten, is vrijwel een onmogelijkheid. Je staat aan zoveel invloeden bloot. Als je die wilt voorkomen, moet je je van de wereld afsluiten." En daar zouden ze verkeerd aan doen, want Rome roept. De broer van Rink, die in de eeuwige stad bij een filmmaatschappij de lakens uitdeelt, heeft er namelijk voor gezorgd dat ze de muziek bij één van z'n rolprenten mogen schrijven. Wie de hoofdrollen in die film gaan vertolken, is nog niet bekend. In elk geval zijn Pier Angeli en Steve McQueen gepolst.
Greenfield & Cook, die hun oerhollandse namen simpeltjes in het Engels hebben vertaald om een blitse artiestennaam te krijgen, zijn momenteel druk aan het grasduinen in soundtracks. Je moet toch weten waar Abraham de mosterd haalt, nietwaar?

de GOKKER

deel 2

door Anton Kuyten
illustratie: Julius de Goede

Harry Crane wreef zijn arm. Auguste was sterk als een beer. „Wat bedoel je met - corrupt?" vroeg hij onthutst. „Bedoel je dat het hier niet eerlijk toegaat? Bedoel je dat ze mijn geld niet eerlijk gewonnen hebben?"

„Eerlijk?" Auguste begon hard te lachen. „De enige die in dit casino eerlijk geld verdient, is de toiletjuffrouw."

„Maar dan. . ." Harry verschoot van kleur. „Dan wil ik mijn geld terug."

Auguste keek hem aan en schudde meewarig het hoofd.

„Hoe?" vroeg hij. „Je kunt niets bewijzen. Geloof maar dat ze het slim ingepikt hebben aan die roulettetafel. Ik heb eens geprobeerd te ontdekken hóe ze de boel neppen, maar ik kon er niet achter komen. Er zitten geen knoppen of geheime toestanden ònder de tafel, daar heb ik naar gezocht en tòch hebben ze dat roulettewiel onder controle. Aan iedere tafel trouwens zit één vent die voor het casino werkt. Die doet maar alsof hij gewoon een speler is, iemand van het publiek, maar hèm laten ze telkens winnen. Dat is een mes dat aan twee kanten snijdt. Iemand die wint, lokt andere spelers om ook eens hun kans te beproeven, zo is het toch? En als iemand anders hoog inzet, kunnen ze veilig op hun eigen mannetje terugvallen. En als dat te opvallend wordt, geheid dat dàn het nummer nul uitkomt."

„Twee keer," zei Harry schor. „Twee keer achter elkaar."

„Ja, ze staan voor niets," gaf Auguste toe. „Of ze laten die kerel winnen òf de bank en de andere spelers aan tafels mogen betalen en betalen. Ja, een enkele keer laten ze zo'n stommeling ook wel eens winnen, anders zou hij weglopen en dat willen ze natuurlijk niet. Nee, dat hebben ze mooi voor mekaar, jongen."

Harry Crane staarde Auguste aan en begon zich allerlei vage dingen te herinneren. Inderdaad, één speler aan tafel had voortdurend geluk gehad, maar dat kòn gebeuren. Maar twèe keer achter elkaar nul. . Ineens voelde hij een verschrikkelijke opwinding.

„Auguste," zei hij, „Stel je voor dat ik zou ontdekken hóe ze de boel oplichten. . . Stel dat ik erachter kom. Het kan niet anders of het is de een of andere knoeierij aan dat wiel. . ."

„Ja, maar hóe?" wilde Auguste weten.

„Dat weet ik nog niet. Maar àls ik daar achter kom. . ."

„De croupier doet niets bijzonders aan het wiel, dat weet ik zeker," zei Auguste. Hij zoog de lucht door zijn tanden naar binnen. „Het moet iemand anders zijn."

„Hoe kan iemand anders dat roulettewiel onder controle hebben?" vroeg Harry Crane ongelovig.

„Lange afstandsbediening," fantaseerde Auguste.

Harry keek van hem weg en schudde zijn hoofd. Hij zei zacht: „Als ik wist hóe ze het deden, kon ik dat tegen ze gebruiken. Snap je? Ik zou gebruik maken van dezelfde knoeierij om mijn geld terug te winnen en nog wat extra's om het ze te laten voelen."

Hij leek niet langer een brave boekhouder. Auguste was verbaasd door de verandering. De kleine magere man leek te groeien, werd de belichaming van wraakzucht en ondernemingslust. Misschien klampte hij zich vast aan een strohalm, maar evengoed kon een man die er zo wanhopig aan toe was, soms verbazende prestaties leveren. Daarom zei Auguste tamelijk effen: „Goed, laten we naar binnen gaan Harry. Laten we eens kijken of we er achter kunnen komen hóe ze de boel oplichten. En dan kunnen we altijd nog overleggen òf we er wat aan doen."

Hij haalde honderd frank uit zijn portefeuille en ging Harry vóór naar de kassa's om het geld in fiches om te wisselen. „Ieder de helft," zei hij. „En als je wat ontdekt, laat het dan vooral niet merken. Waarschuw zo onopvallend mogelijk oom Auguste."

Harry Crane knikte. In de speelzaal was het nu nog drukker geworden. Ze liepen meteen naar de roulettetafel. En begonnen te verliezen. Maar voortdurend uiterst kleine bedragen, daar zorgden ze wel voor. En ze gaven hun ogen goed de kost. Harry sloeg het spel nu met heel andere ogen gade. Het ivoren balletje. Het wiel. De croupier. Iedere beweging. Zonder succes. Auguste verloor tenslotte zijn laatste fiches en keerde de tafel vol afkeer de rug toe. Maar Harry wist in het spel te blijven. En niets ontging nu zijn grijze, stekende ogen achter de ronde brilleglazen.

Eenmaal, bij een bijzonder hoge inzet, zag hij de speler die voor het casino speelde, de blik opslaan naar het plafond; een onwillekeurige blik die de man zich waarschijnlijk niet eens bewust was. Maar Harry had het gezien en volgde die blik en het leek hem toe dat er een kleine opening in het plafond was, een gaatje weggestopt tussen de ornamenten van gips. Hij wist zijn opwinding te verbergen, schoof weg van de speeltafel en wenkte Auguste. Samen stonden ze wat terzijde. Harry fluisterde wat hij had ontdekt.

„Wel, wel. . . Een gaatje in de bolle buik van een plafondengeltje," zei hij geamuseerd. „Goed

speurwerk, Mister Holmes. Dat zou 't wel eens kunnen zijn. Laten we gaan."
Ze verlieten onopvallend het casino.
„We hebben geen keus," zei Auguste die nacht, terwijl ze in een chauffeursgelegenheid langs de grote weg naar Marseille filterkoffie dronken, „we moeten 's nachts de tent binnensluipen en de boel onderzoeken. Of we moeten de hele zaak vergeten. Wat wil je?"
„Tja, als er niets anders opzit," zei Harry Crane ongelukkig. Het idee dat hij zou meedoen aan een insluiping lokte hem niet erg. Een blos van opwinding gloeide op zijn wangen.
„Waarom vannacht niet?" stelde Auguste voor.
„Ik... Maar... eh..." stamelde Harry.
„Ik weet een beetje de weg en een nachtwaker is er niet. Kom, laten we gaan."

over het tapijt in de speelzaal, maar Auguste keurde de roulettetafel geen blik waardig. Hij probeerde verschillende deuren, die alle gewoon bleken open te gaan. Zo kwamen ze zelfs in de hokjes van de kassiers. Auguste probeerde niet de imposante kluis te openen. „Die is toch leeg, anders sloten ze de boel wel beter af," zei hij.
De steile trap omhoog interesseerde hem wel. Die naar de kelder deed hem aarzelen. Toen gingen ze naar boven. De zolder was laag, vuil, verveloos. Gebukt moesten ze verder gaan. Auguste ging voorop met de zaklantaarn. Toen hij voor zijn gevoel ongeveer boven de roulettetafel beneden in de speelzaal moest zijn, stond hij stil. Hij moest wel, want daar was een deur. Ze traden een kamertje binnen.

en houdt de kerel die voor het casino speelt in de gaten. Als die heeft ingezet en de inzet is hoog en het wiel beneden begint te draaien, drukt hij zo'n knop in en jaagt daarmee een krachtige magnetische stoot naar dat ene vakje met die inzet. Dat magnetische vakje houdt dan het balletje vast en de andere spelers verliezen. Heel slim, werkelijk. Hij laat de anderen af en toe een keer winnen om de moed erin te houden."
Harry staarde naar de geschilderde roulette op de vloer, naar het gat met het vergrootglas, naar de knoppen bij de vakken. En eindelijk zei hij zacht: „Als ik beneden zou meedoen, maar een vriend had die het hierboven één kwartier voor het zeggen zou hebben... dan zou ik wegkomen met genoeg winst om samen te

Dus reden ze in Auguste's oude Simca terug naar het casino. Auguste parkeerde de auto op een afstand met de lichten uit en bleef een hele tijd zitten opletten. Het gebouw was nu donker; alles leek stil en verlaten.
„Tijd voor een beleefdheidsvisite," zei Auguste tenslotte en ze verlieten de auto. Harry volgde de beroepsinbreker op de hielen, met kloppend hart, en ook hij ontweek het grindpad. Ze liepen geluidloos over het gras om het gebouw heen. Er stonden geen auto's meer geparkeerd. Auguste probeerde een deur en fluisterde: „De poen wordt meegenomen als ze sluiten, anders lieten ze de boel wel bewaken."
Een metalen voorwerp blikkerde in zijn hand; een reeks klikgeluiden en open zwaaide de deur. Stil stapten ze naar binnen. Auguste bleek een dunne staaflantaarn te bezitten en liet een lichtstraal ronddwalen. Even laten liepen ze

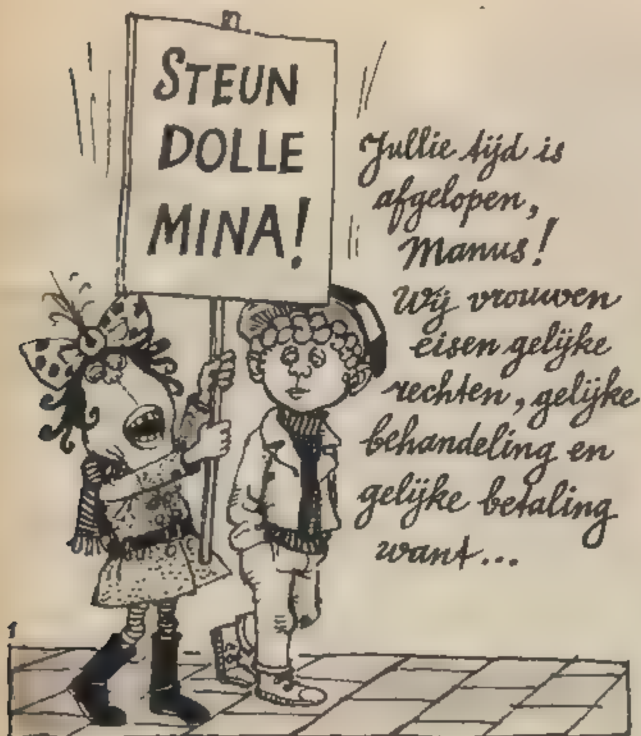
Het lichtschijnsel gleed rond, tenslotte ook over de vloer, en toen begreep Auguste de knoeierij meteen.
Een roulettewiel was op de vloer geschilderd en naast ieder vak van het wiel bevond zich een knop. Een gat bedekt met een sterk vergrootglas was uitgeboord in de vloer en het lichtschijnsel scheen erdoor en viel recht op de roulettetafel beneden.
„Dat weten we ook weer," zei Auguste. „Slim opgezet anders. Dat balletje in de roulette beneden is dus niet van ivoor. 't Zal wel een metalen kogeltje zijn, met een laagje ivoor bedekt. Denk je ook niet, Harry?"
„Ik — ik snap 't niet," bekende Harry Crane. „Hoe werkt 't?"
„Precies zoals ik dacht. Lange afstandsbediening," zei Auguste tevreden. „Een vent hierboven kijkt door dat gat omlaag op de speeltafel

kunnen delen en nog genoeg over te houden. Denk je ook niet?"
Auguste knikte. „Zeker," zei hij. „Maar hoe komt je vriend hierboven veilig weg?"
Harry zuchtte. „Dat weet ik niet."
Maar Auguste's gezicht klaarde op. „Ik wél," zei hij. Het dwalende lichtschijnsel had het dakraam ontdekt. Hij liep er heen en probeerde het raam te openen. Dat lukte. Hij keek omlaag.
„Een hele sprong," zei hij. „Maar met een eind touw lukt 't wel."
„Alleen..." zei Harry Crane hoofdschuddend, „alleen zit er hier een kerel die je aan ziet komen."
Auguste grijnsde. „Die ziet me niet aankomen," zei hij.

Slot volgt

Rosie Geur en Manus Gein

Abraham Zwinskyenskowokovitch–Piastolkinofortortiloff jr.

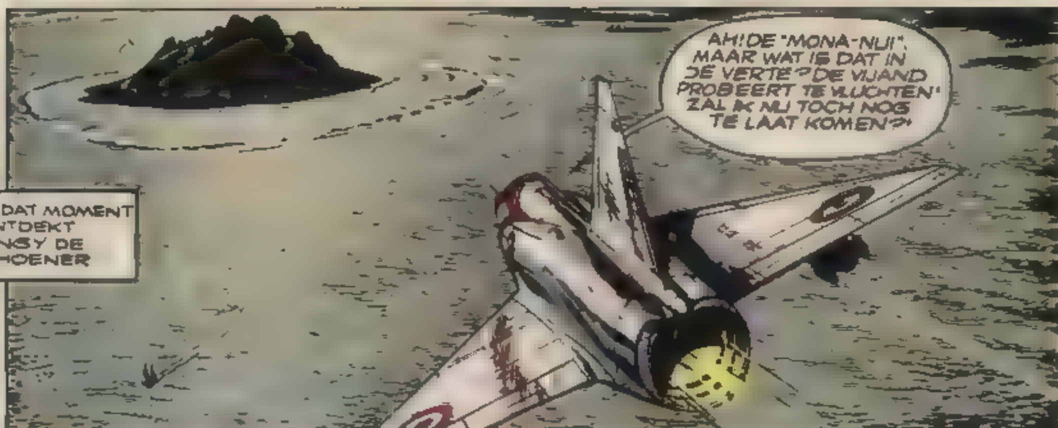
DE VERZAMELAAR

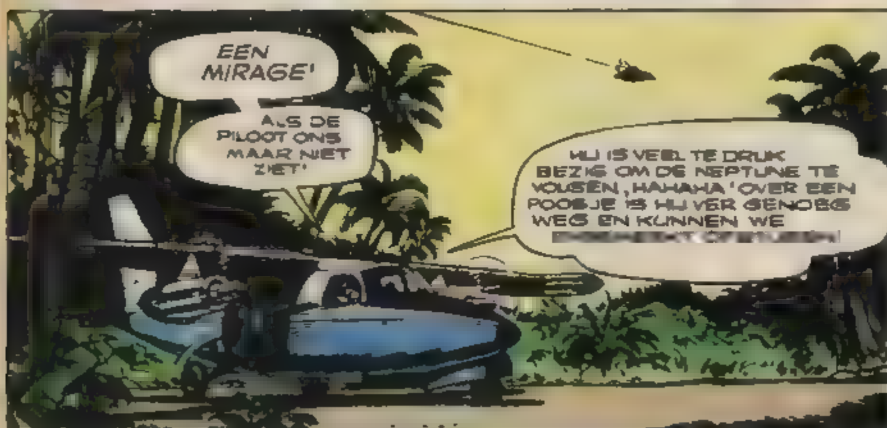
-alberg & MORRIS-

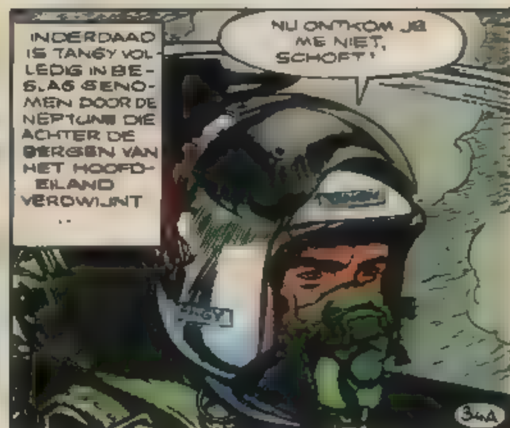

MICK TANGY

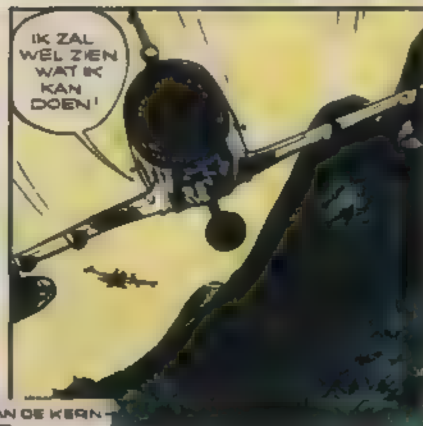

(1) DIE WORDEN AFGESCHOTEN NAAR DE PADDESTOEL VAN DE KERN-ONTPLOFFING EN WORDEN LATER WEER VERZAMELD

OPERATIE STILLE ZUIDZEE

TEKST: CHARLIER TEKENINGEN: JIJÉ VERTALING: FRITS VAN DER HEIDE

Laverdure heeft enorme verwarring in het spionnenkamp gesticht door te ontsnappen. Inmiddels is hij aan boord van de schoener...

EN DAN ZIT TANGY VLAK ACHTER DE NEPTUNE EN VERMINDERT ZIJN SNELHEID OM IN DIE POSITIE TE BLIJVEN. MAAR DE PILOOT VAN HET SPIONAGETOESTEL ZIG-ZAGT OM EEN ZO MOEILIJK MOGELIJK DOELWIT TE ZIJN

DAT WORDT NOG EEN HEEL KARWEI OM MET DIE ONGELUKKIGE CAPSULES DIE SCHURKEN NEER TE HALEN. IK MOET EEN VITALE PLAATS RAKEN

PAS OP, SCHUTTER! DIE FRANSMAN ZIT BOVEN OP ONS! MINIMUM SNELHEID! DAN MOET HIJ ONS PASSEREN!

SCHIET DAN TOCH, STOMMELING! WAAR WACHT JE OP?!

WAAROM HEEFT DIE FRANSMAN NOG NIET GEVUURD?

TANGY TREKT ZIJN MIRAGE OP, PASSEERT DE NEPTUNE EN MAAKT EEN BOCHT VAN 360° OM ACHTER ZIJN VIJAND TE KOMEN

VERDUIVELD! DE JONGENS KUNNEN WEL SCHIETEN! EN ZE PROBEREN ME KWIJT TE RAKEN DOOR ZO LANGZAAM MOGELIJK TE VLIEGEN!

ANDERHALVE MINUUT LATER

DE BESTE MANIER OM ZE TE PAKKEN TE KRIJGEN IS ZE VAN ONDER AF TE BENADEREN

35A

PLOTSELING BRAKEN DE MITRAILLEURS IN DE ACHTERSTE GESCHUTSKOEPEL EEN STROOM VAN KOGELS UIT

KIJK UIT! DIE FRANSMAN GAAT ONDER ONS ZITTEN!

DALEN! DALEN!

EN JAWEL, DAAR NADERT TANGY DE NEPTUNE VAN ONDEREN, VERMINDERT ZIJN SNELHEID EN IS GEREED OM EEN CAPSULE AF TE SCHIETEN

DEZE KEER KOMT HIJ NIET MEER WEG!

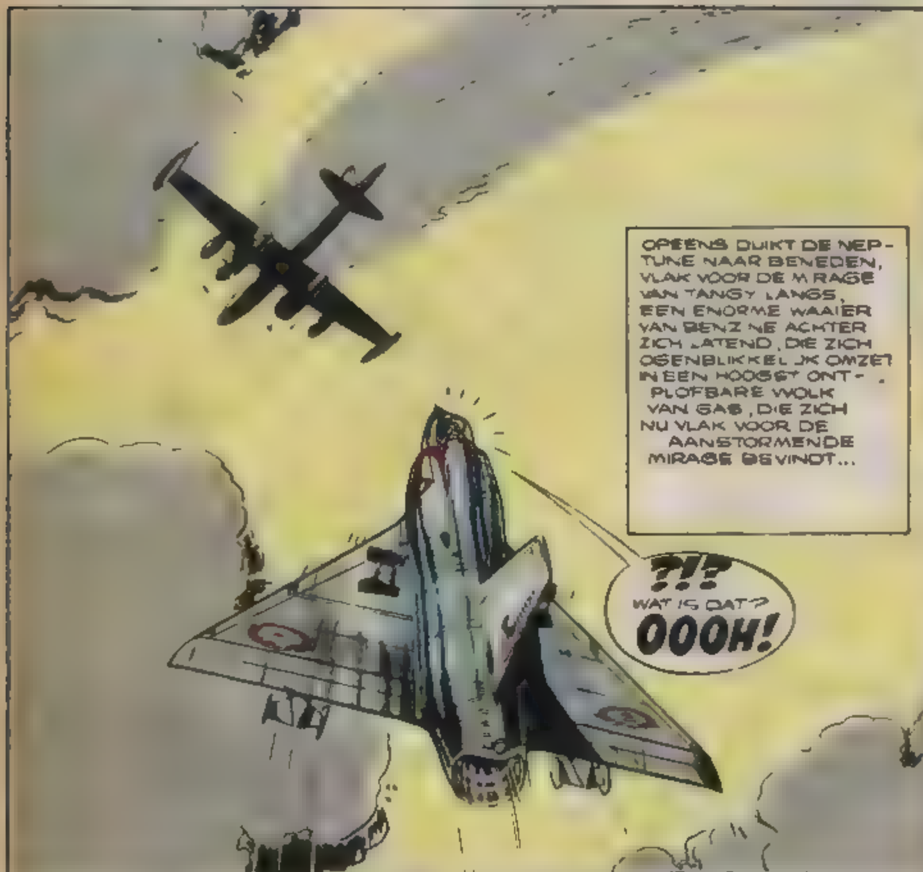
NIET DALEN! NIET SCHIETEN! WE HEBBEN 'M, DE STOMMERD! LAAT 'M MAAR KOMEN! WE DOEN NET ALSOF WE NIETS IN DE GATEN HEBBEN!

OPEENS

HIJ IS VLAK ONDER ONS!

PRACHTIG! OPEN DE BRANDSTOFTANKS! NIET LANGER DAN 30 SECONDEN!

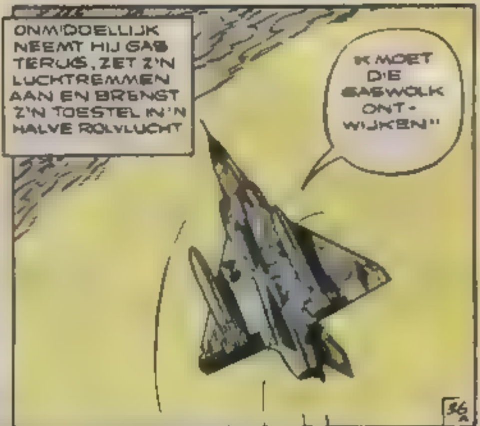
MICK TANGY

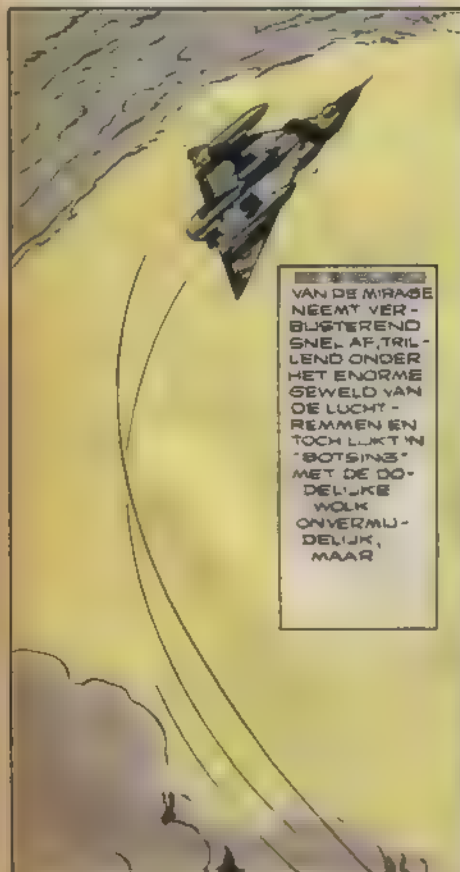
OPEENS DUIKT DE NEPTUNE NAAR BENEDEN, VLAK VOOR DE MIRAGE VAN TANGY LANGS, EEN ENORME WAAIER VAN BENZINE ACHTER ZICH LATEND, DIE ZICH OGENBLIKKELIJK OMZET IN EEN HOOGST ONTPLOFBARE WOLK VAN GAS, DIE ZICH NU VLAK VOOR DE AANSTORMENDE MIRAGE BEVINDT...
?!?
WAT IS DAT?
OOOH!

MICK REAL SEERT ZICH INSTINCTIEF HET ENORME GEVAAR WAARIN HIJ ZICH BEVINDT. ZIJN POSITIE IS VRIJWEL HOPELOOS
ALS IK IN DIE WOLK TERECHT KOM ONTPLOF IK!

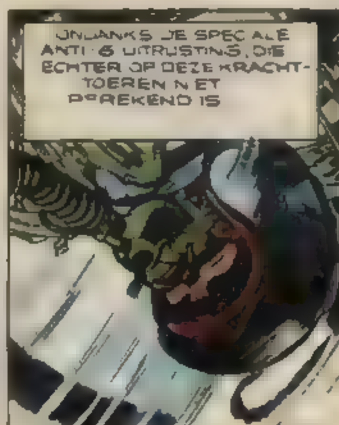
ONMIDDELLIJK NEEMT HIJ GAS TERUG, ZET Z'N LUCHTREMMEN AAN EN BRENGT Z'N TOESTEL IN'N HALVE ROLVLUCHT
IK MOET DIE GASWOLK ONTWIJKEN"

[redacted] VAN DE MIRAGE NEEMT VERBIJSTEREND SNEL AF, TRILLEND ONDER HET ENORME GEWELD VAN DE LUCHTREMMEN EN TOCH LIJKT IN "BOTSING" MET DE DODELIJKE WOLK ONVERMIJDELIJK, MAAR

..RUGGELINGS SCHEERT HET TOESTEL RAKELINGS LANGS HET BENZINEGAS HET GEVAAR IS ECHTER NOG NIET GEWEKEN, WANT DOOR DE PLOTSELINGE VERMINDERING VAN SNELHEID, IS MICK BUITEN BEWUSTZIJN GERAAKT

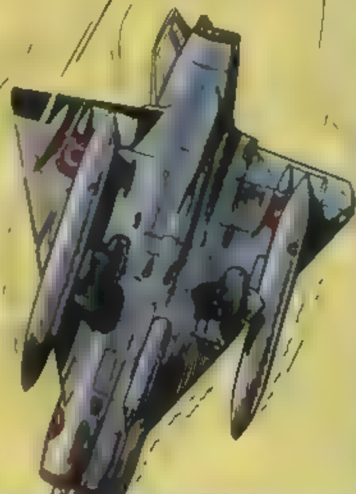

ONDANKS DE SPECIALE ANTI-G UITRUSTING, DIE ECHTER OP DEZE KRACHTTOEREN NIET BEREKEND IS

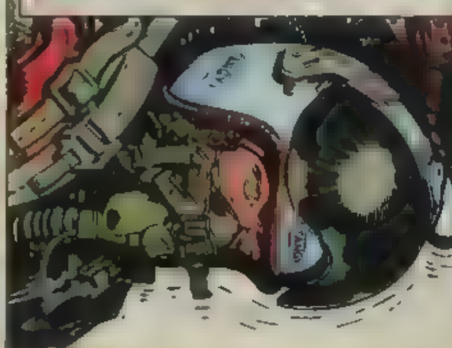

TERWIJL DE WAARSCHUWINGSS RENE ONOPHOUDELIJK LOEIT, SUIST DE MIRAGE, IN EEN VRILLE GEKOMEN, NAAR [redacted] ...

OPERATIE STILLE ZUIDZEE

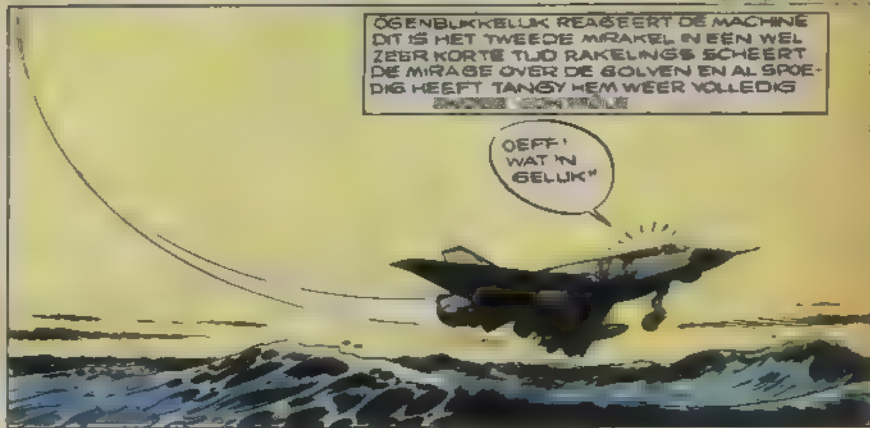

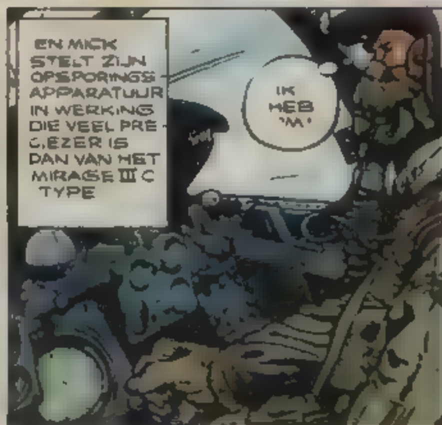

WORDT VERVOLGD

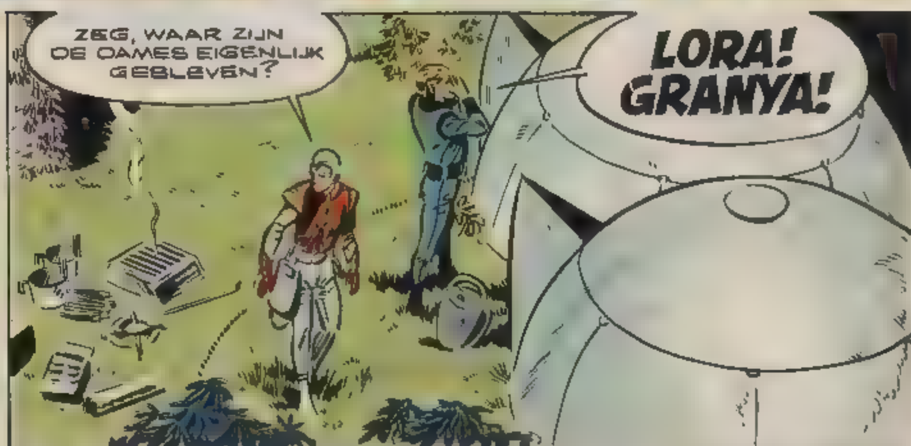
LUC ORIENT

DOOR
EDDY PAAPE
EN GREG
VERTALING:
FRITS VAN DER HEIDE

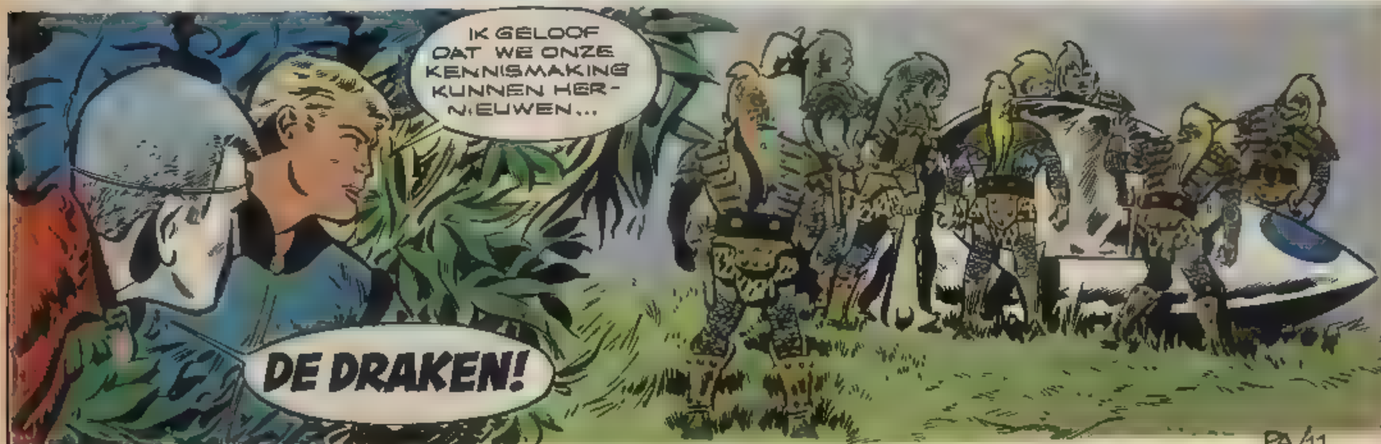

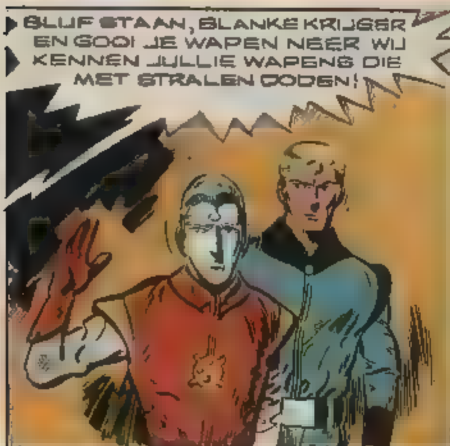

DE PLANEET VAN DE ANGST

Luc en Galax-ahj hebben al twee nare ervaringen achter de rug. Een ontmoeting met de drakenmensen en een enorme hagedis...

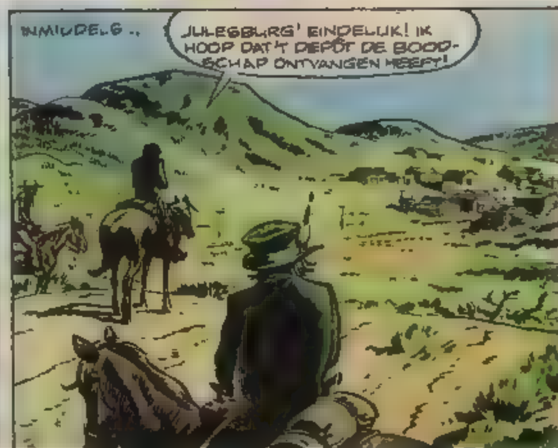

WORDT VERVOLGD

BLUEBERRY

TEKST: CHARLIER
TEKENINGEN: GIRAUD
VERTALING: KAREL KERSTEN

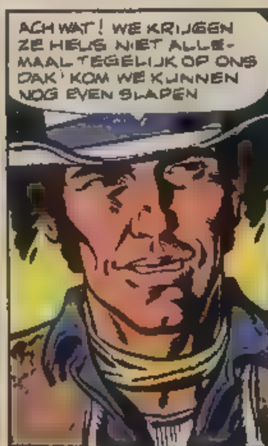

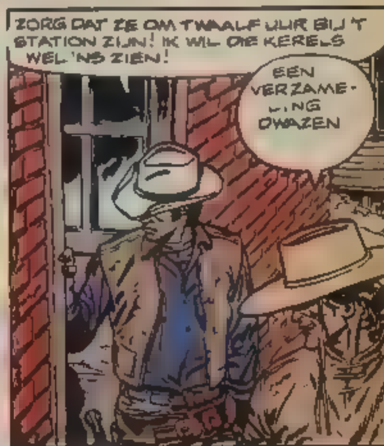

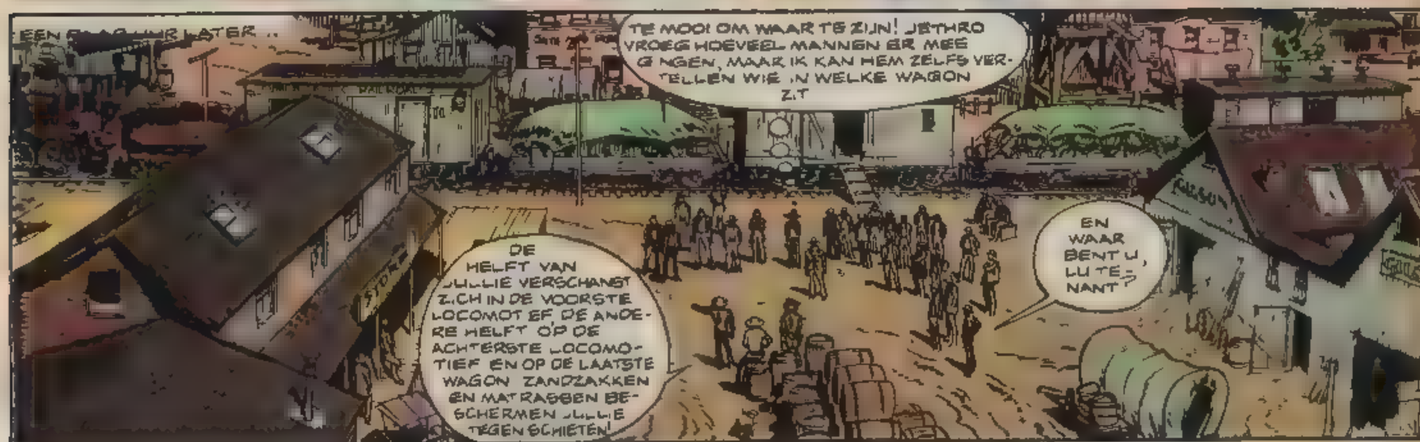
DE MAN MET DE IJZEREN VUIST

Blueberry is in Julesburg aangekomen, waar hij de laatste voorbereidingen treft voor de riskante treinreis naar het kamp van de U. P.

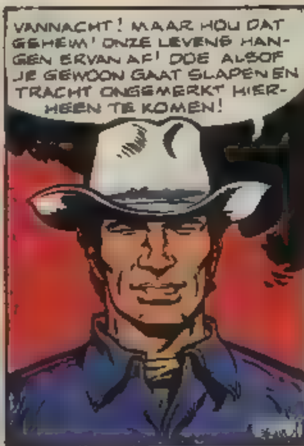

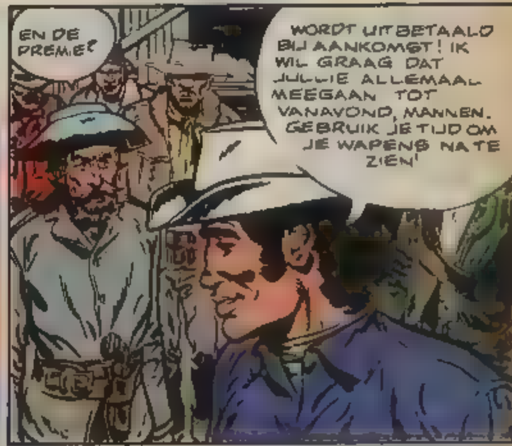

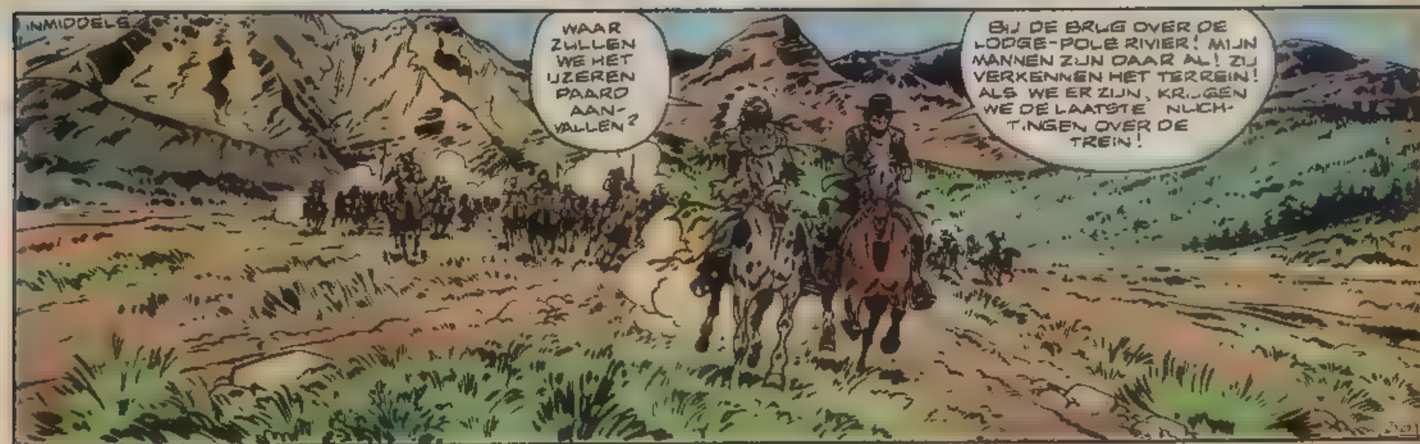

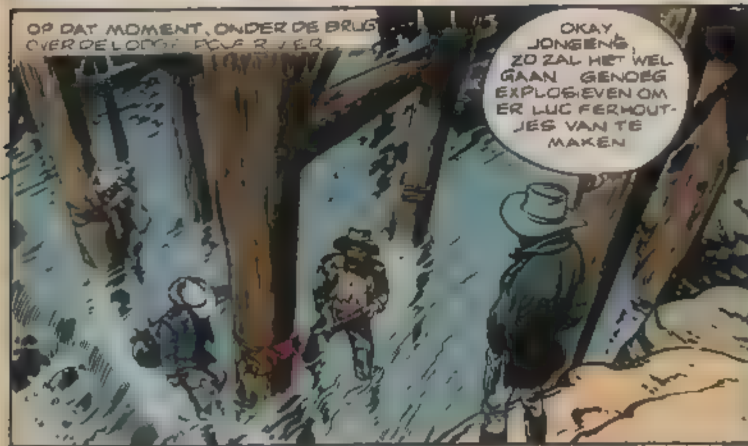

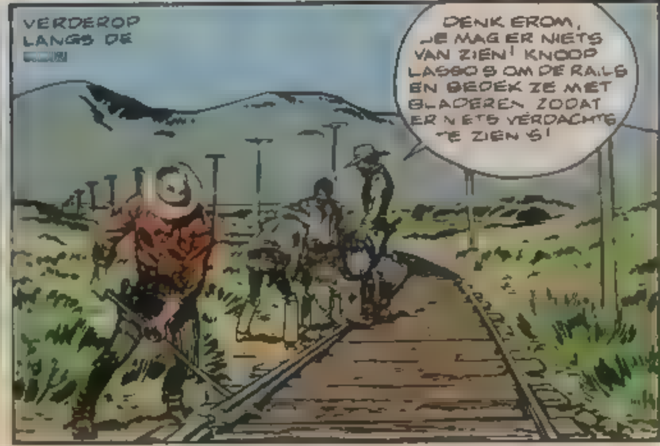

BLUEBERRY

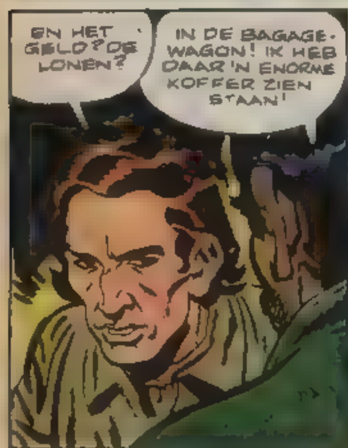

OP DAT MOMENT, ONDER DE BRUG
OKAY JONGENS, ZO ZAL HET WEL GAAN GENOEG EXPLOSIEVEN OM ER LUC FERHOUT-JES VAN TE MAKEN

VERDEROP LANGS DE [redacted]
DENK EROM, JE MAG ER NIETS VAN ZIEN! KNOOP LASSO'S OM DE RAILS EN BEDEK ZE MET BLADEREN ZODAT ER NIETS VERDACHTS TE ZIEN IS!

NOOI! JULLIE KNAPPEN 'T VERDER OP! WACHT TOT IK HET SIGNAAL GEEF EN MAAK DAARNA DAT JE WEGKOMT
OKAY!

IN JULESBURG
CHEA
POR DIOS! IK HEB JE OVERAL GEZOCHT
PRAAT NIET ZO LUID, IDIOOT! VOORUIT GA ZITTEN EN VERTEL! HEB JE DE INLICHTINGEN VOOR JETHRO?

DE INDELING VAN DE TREIN, HIER! DE BEWAKERS ZITTEN VOOR- EN ACHTERAAN DE MUNT IN HET MIDDEN

EN HET GELD? DE LONEN?
IN DE BAGAGEWAGON! IK HEB DAAR 'N ENORME KOFFER ZIEN STAAN!

ZORG DAN DAT JE IN DIE WAGON KOMT! EN VERSIER 'N DRANKJE VOOR DIE KERELS! DIT MOET JE ER ONGEMERKT DOORHEEN DOEN!

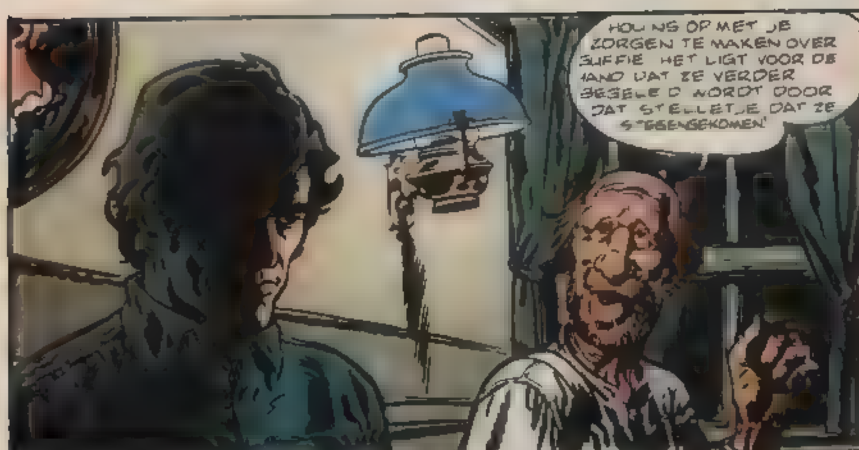

EN DE BEWAKERS OP DE ACHTERSTE LOCOMOTIEF?
[redacted] HEEFT JETHRO OP GEREKEND LUISTER, DIT ZIJN JE ORDERS

EVEN LATER
HASTA LUEGO COMPADRE

INTUSSEN
EEN DING BEGRIJP IK NIET! GUFFIE EN HAAR GEZELSCHAP ZIJN NOG ALTIJD NIET IN DE STAD!
MAAK JE NIET DRUK HET BELANGRIJKSTE IS DAT JE BOODSCHAP IS OVERGEKOMEN! MET GUFFIE WEET JE 'T NOOIT, ZE ZAL 'N ANDERE ROUTE HEBBEN GENOMEN.

MAAR OP DAT MOMENT,
BUITEN JULESBURG
STOMMELING DIE IK BEN, OM DE SCHOFT VAN EEN JETHRO TE VERTROUWEN! EN OM HEM NOG EEN VERTROUWELIJKE BOODSCHAP MEE TE GEVEN BOVENDIEN
HOU OP MET DAT GEZEUR! MORGEN MOGEN JULLIE [redacted] VERTREKKEN!

DE MAN MET DE IJZEREN VUIST

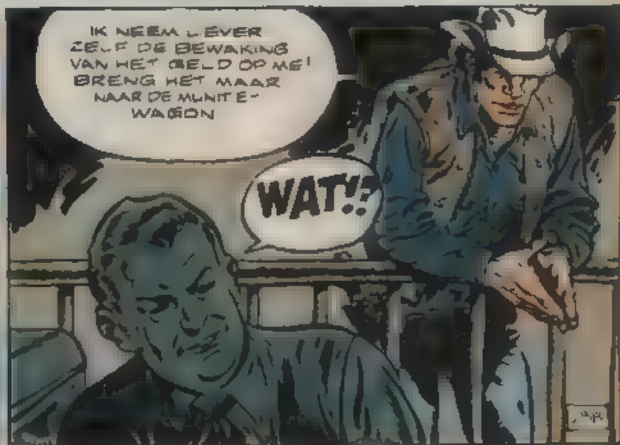

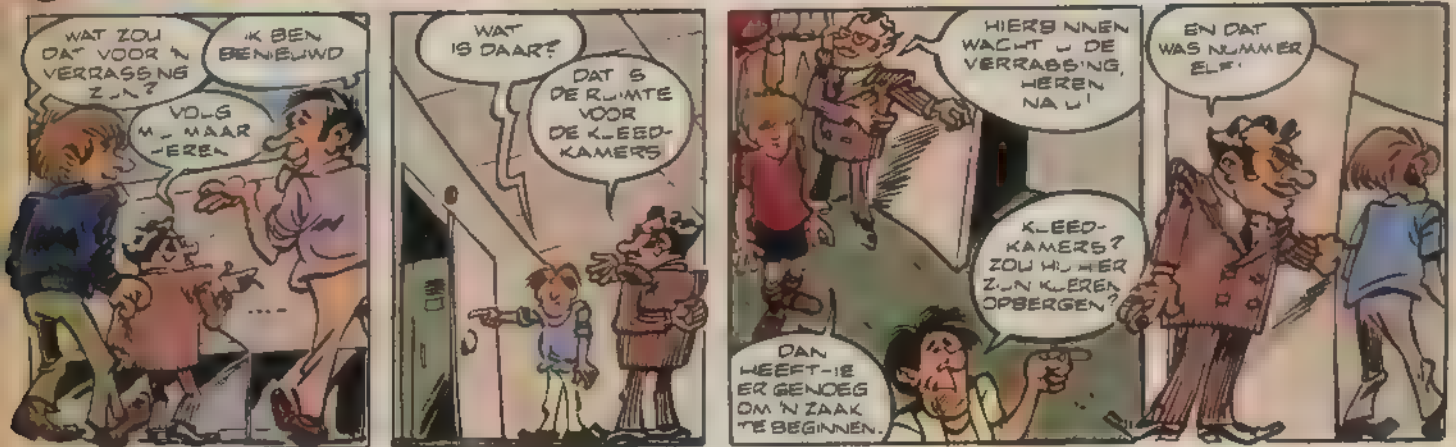

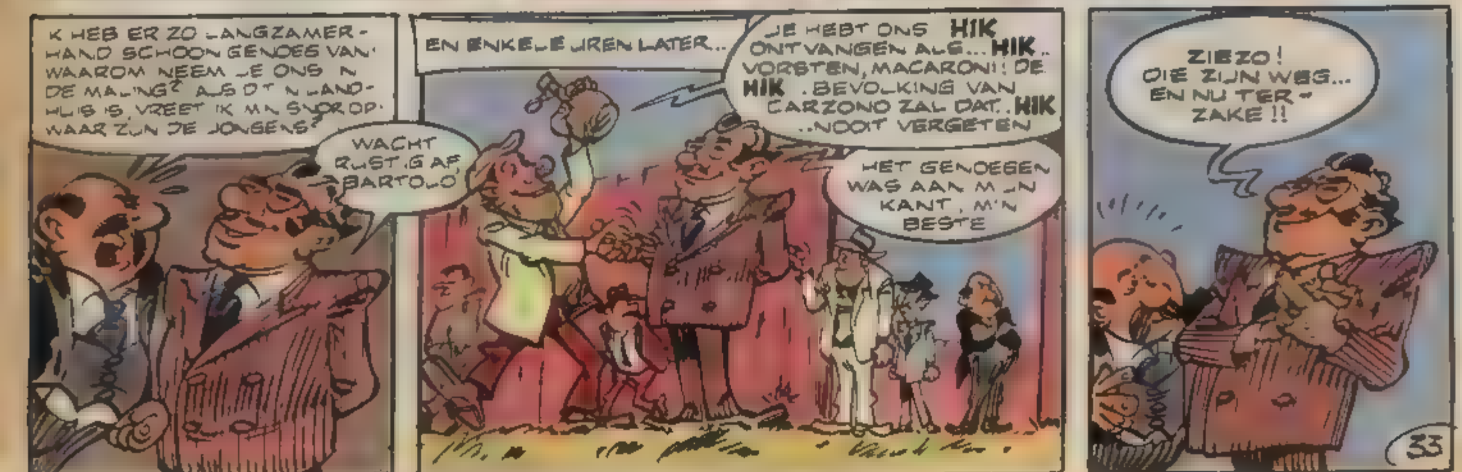
WORDT VERVOLGD

DE MACARONI'S

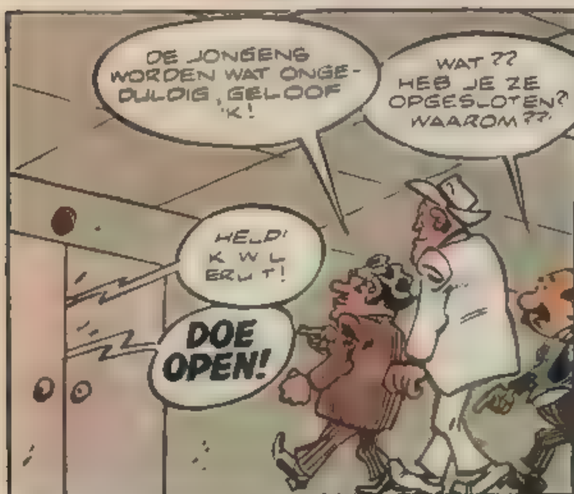

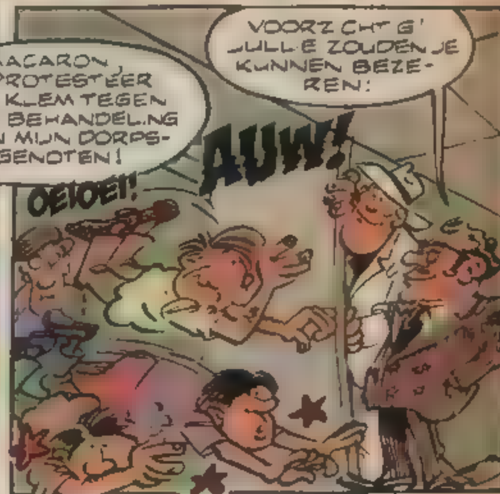
TEKST
DICK MATENA
TEKENINGEN:
DINO ATTANASIO
KLEUR: HANS KEERIS

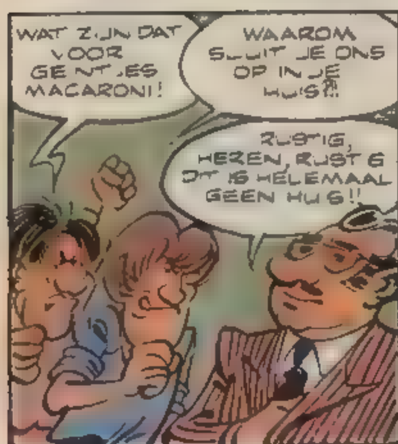
GANGSTERS EN VOETBAL

Macaroni heeft de bevolking van Carzono bijeengeroepen ter gelegenheid van de inwijding van z'n gloednieuwe 'buitenhuis'.

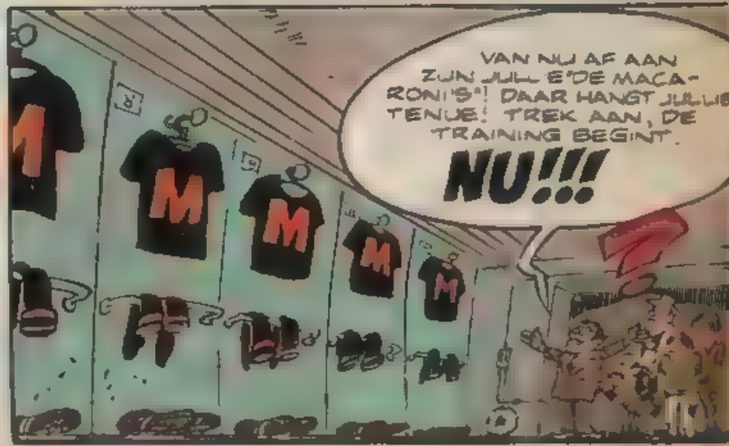

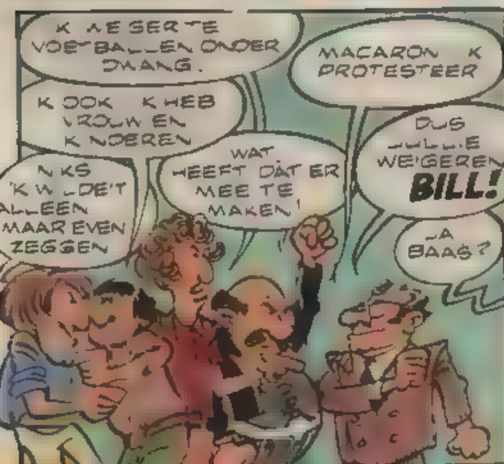

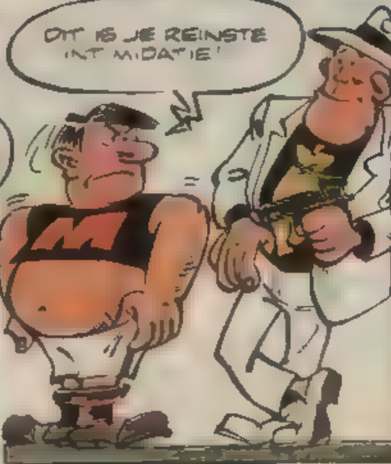

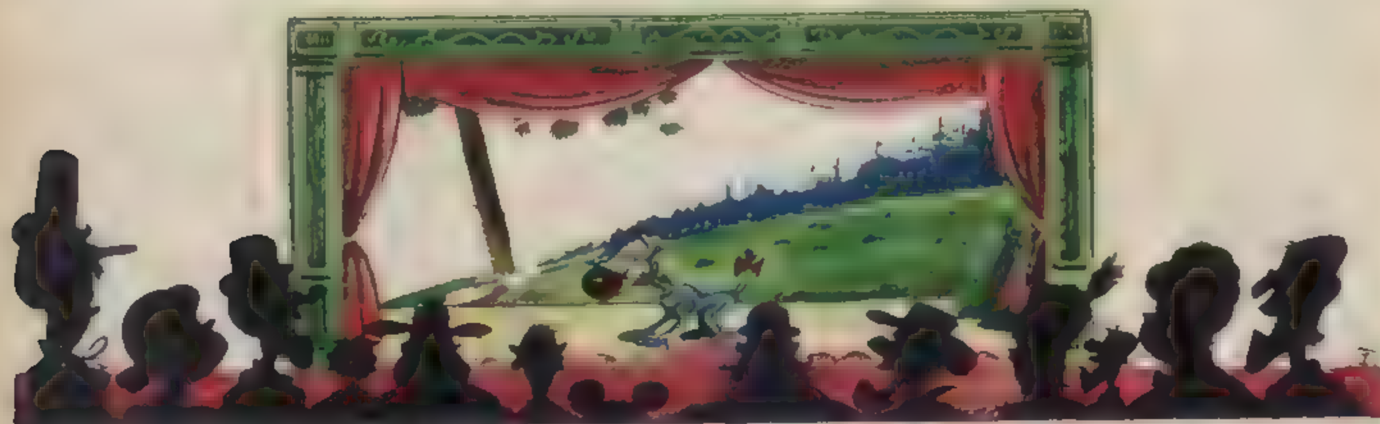

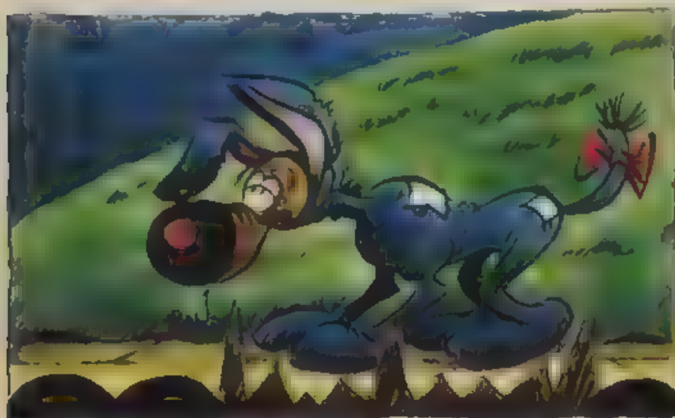

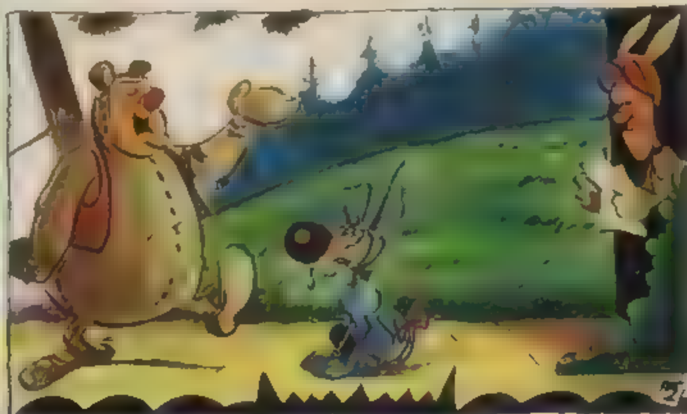

Variatie op Winnie de

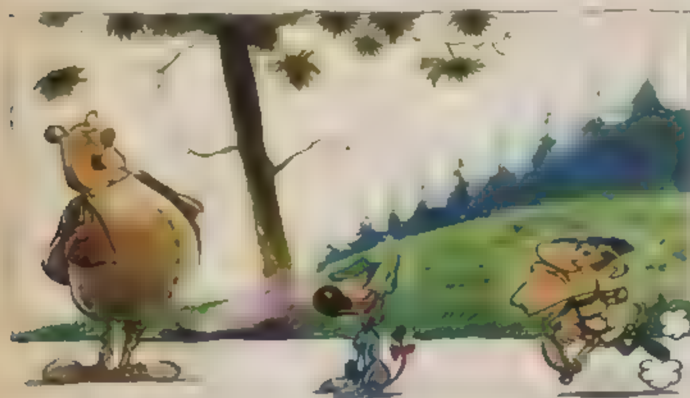

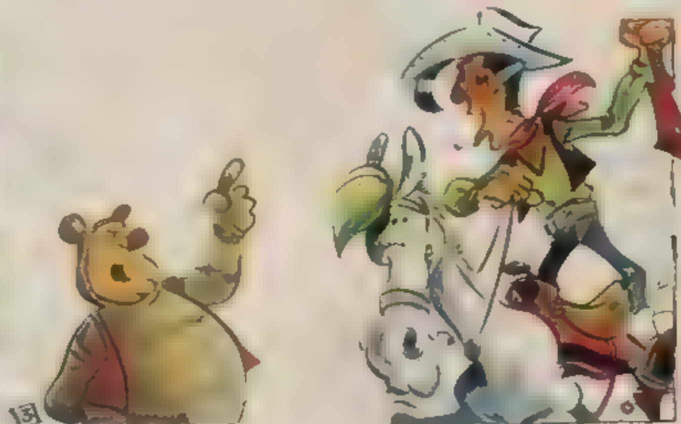
Dames en heren, leden van de kunstkring Gut in Waterland, allen hartelijk welkom op deze ledenavond, waar onze junioren, onder de voortvarende leiding van onze cultureel werkster, mejuffrouw Siderius, voor u een uit het volle leven gegrepen stukje over de ons allen zo sypathieke — hoewel het een deugniet is, hoor — beer Poe, over het voetlicht zullen brengen. Enige uitleg mijnerzijds, uw immer in touw zijnde voorzitter, die in alle bescheidenheid mag opmerken dat ook dank zij de leden van de voorbereidingscommissie, die zich deze afgelopen periode wel bijzonder in touw gespannen, pardon in het span getouwd, ik bedoel natuurlijk ingetouwd... eh... Ingespannen hebben om deze avond weer tot een onvergetelijke te maken, is niet geheel en al overbodig. Zoals u weet excelleert in dit drama voor één teddybeer en verscheidene bosdieren, een ezel

In het eerste toneel, tweede scène, ziet u duidelijk dat deze ezel verdriet heeft. Het waarom van dit verdriet wordt u zo dadelijk duidelijk, maar mag ik u misschien in de tussentijd in gedachten meevoeren naar de prille begintijd van onze vereniging toen dank zij het werk van de heren Ibbelings, Schuldhorn, Nagelboom en mijn persoontje de eerste bouwstenen van onze thans zo bloeiende, ik mag wel zeggen rijkbloeiende, met de geurende bloesems der cultuur, die ook dank zij uw en onze inspanningen in ons eertijds aan cultuur zo arme Gut in Waterland thans welig hun kelkjes openspreiden. In die begintijd namelijk om de draad van dit verhaal weder op te vatten hadden wij nog geen... pardon ik moet mijzelve even onderbreken... u ziet dat er spannende dingen gebeuren bij onze junioren op het toneel. Want daar komt niemand minder dan onze hoofdrolvertolker Winnie de Poe!

Dames en heren, mag het ook in de achterste rijen van de zaal een weinig stil zijn, zodat wij allen kunnen genieten van de geestige en spitse dialogen welke door Poe op de ezel worden afgevuurd. Weldra zullen wij weten waarom de arme Ijoor zo verdrietig is. Inderdaad, hoort u het, heeft u het opgemerkt? Juist, de ezel beklaagt zich over het feit dat er een strikje aan zijn staart zit. Hahaha. Geestig nietwaar? Nee, mevrouw, u mag nooit meer raden. U heeft het boek natuurlijk gelezen. Misschien mag ik gelijk van de gelegenheid gebruik maken u allen te wijzen op het geringe aantal kaarten dat er op dit moment verkocht is voor de mandolineconcerten door onze B-junioren. Werkelijk de moeite waard en heel, heel jammer dat er van de kant van onze leden zo weinig belangstelling voor is. Oho, wat is dat, daar komt een ruiter te paard het toneel op. Wie zou dat wel zijn?

Poe door A.A.Milne

tekeningen: Henk Albers
tekst: Jan van Gelderen

Dames en heren, leden van de kunstkring Gut in Waterland, ik verzoek u nu al uw aandacht te geven aan de, ik mag wel zeggen, turbulente, zich in een snel tempo ontwikkelende gebeurtenissen achter het voetlicht, zoals daar in de eerste plaats de opkomst is van het groene konijn. Dit konijn dient 'n tweeledig doel. Allereerst (u herkent toch in de konijnvertolkster mijn dochtertje Alida, nee, nee, dank u, geen applaus, maar wat een talent evengoed) vraagt zij u via enkele welgekozen zinnen toch vooral uw medewerking voor onze groene bedjesactie, waarbij wij vooral aan die leden denken die door ziekte genoodzaakt niet in staat zijn onze avonden te bezoeken. Voorts komt zij hier Poebeer vertellen dat er waarschijnlijk kapers op de honingkust zijn. Het figuurtje in het midden is Piglet die ook al komt vertellen dat hij de maatschappelijke structuur in het grote bos niet helemaal meer vertrouwt.

Dames en heren, leden van de kunstkring Gut in Waterland, wij naderen thans het einde van de voorstelling. Het zij mij echter vergund, mede namens de dames van de voorbereidingscommissie Bollentocht 1972 (mag ik even een hartelijk applaus voor deze dames die zich zo bijzonder hebben ingespannen ook deze activiteit van onze kunstkring, waar wij weer zoveel van onze oude bekenden mochten begroeten en waar, wij mogen het wel stellen, de thuisblijvers geheel en al het ongelijk aan hun zijde hadden, wat zegt u? Nee, ik heb over de Bollentocht 1971. Die is voorbereid door de dames Korver, Maas en Hillebrachts. Hulde! Hulde! Hulde! U ziet dat er thans op het toneel uitbundig wordt feestgevierd en welk een warm gevoel doorstroomt ons niet als wij dit werkelijk levensblije gehuppel aanschouwen, want wat is geschied? De pot met honing is thans eindelijk gevonden.

Dames en heren, mij ontgaat werkelijk wat er zich nu op het toneel afspeelt. Welk een krakeel! Ik zal even voor u informeren wat de moeilijkheden zijn en ik neem aan dat u onze ijverige junioren wel bij voorbaat wilt excuseren voor eventuele onvolkomendheden in hun spel, het zijn en het blijven tenslotte amateurs nietwaar, hahaha!... Dames en heren, als voorzitter en waarnemend kascommissaris van de Kunstkring Gut in Waterland heb ik u enkele dingen te zeggen. Ik zal kort zijn: ten eerste: het gezelschap dat u hedenavond op de planken zag bestond niet uit onze junioren, maar uit een rondtrekkend toneelgezelschap. Helaas maakte ik deze vergissing omdat ik het programma van dezelfde avond in het vorig jaar had meegenomen toen onze junioren wél optraden. Ik wens u een welgemeend wél thuis! De junioren dank ik voor de leerzame en ontspannende avond welke zij ons hebben geboden.

LUCKY LUKE

TEKST: GOSCINNY
TEKENINGEN: MORRIS

DE

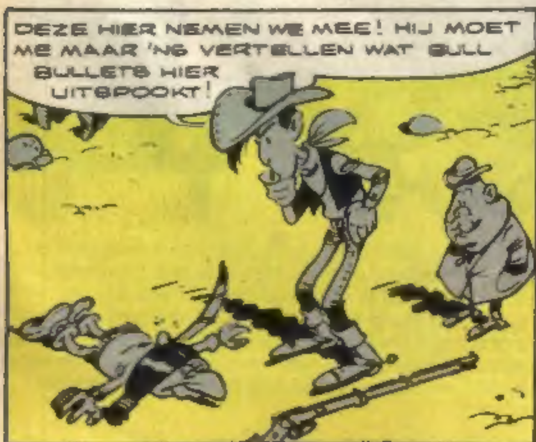

ZWARTE HEUVELS

De hele expeditie is door de Cheyennes gevangengenomen. Lucky Luke begeeft zich tussen de, door vuurwater benevelde, Indianen...

